

9. roč. – 3/1999

Cena 5 Kč

Hukvaldský

Můžete si přečíst...

Z jednání obecního zastupitelstva

Články ze školy, rozhovor, zajímavosti

z minulosti i současnosti obce. — Informují skauti, myslivci, turisté, sportovci.

Test: „Máte rádi lidi?“ — Program prázdninových akcí na hradě

občasník

Obsah

SPRÁVA OBCE

Z 6. jednání obecního zastupitelstva	3
Co se stalo	5
Otevření cyklotrasy	5
Prof. Václav Klaus a jeho manželka Lívie na Hukvaldech	5
Milá návštěva	6
Informace Obecního úřadu	6

JAK TO VIDÍM JÁ

Kultura, politika a předvolební hesla	8
---------------------------------------	---

Z NAŠICH ŠKOL

Nepříliš vydařený výlet	8
Poslední zvonění	9
Prázdniny snů	10
Vážení rodiče	12
Dopis Spolku pro obnovu venkova	14
Jan Hus	15
Zpráva o činnosti Rady školy	15

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Boží tělo roku 1999	16
Střípky z farní kroniky	17

MALÝ ROZHOVOR NA AKTUÁLNÍ TÉMA

19

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Podivná Lidová národopisná slavnost na Kazničově	20
Jak vidí současné Hukvaldy naše děti	22

Z KULTURY

Rytířské slavnosti na hukvaldském hradě	22
Zahájení VI. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy	24
Kulturní příspěvek k rozvoji občanské společnosti	24

ZE SPORTU

Ohlédnutí za 18. ročníkem turistického pochodu	26
Sportovní odpoledne a letní večer — TJ Sokol	27
Co se děje ve spolcích	28
Ze skautského zápisníku	28
Myslivecký večírek	29

VÍTE, ŽE...

Naši jubilanti	29
Vítejte mezi nás	29
Co možná nevíte	30
Ordinační hodiny o prázdninách	30
Provoz v obecní knihovně	30

NAŠE RADY

Poradna pro vlastníky lesa č. 6	30
Máte rádi lidi?	31
Co s nimi	31
Inzerce	31

NEPŘEHLÉDNĚTE

32

Úvodem

Třetí číslo Hukvaldského občasníku vychází v polovině roku. Je věnováno důležitým událostem minulých dnů. Je to třeba zahájení VI. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy, můžete si také přečíst, jak skončil školní rok v naší základní škole, také o dětech v naší mateřské škole nebo něco ze života farnosti, co se událo ve sportu. Neopomenuli jsme ani rubriku Minulost a přítomnost naší obce, uveřejňujeme malý rozhovor na aktuální téma a další zajímavosti. Hukvaldský občasník, který jste si právě koupili, také připomíná naše dva významné dny — svátek slovenských věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje 5. července a den nato, 6. července, 584. výročí upálení Mistra Jana Husa. Jistě si všimnete nové rubriky, kterou jsme nazvali „Jak to vidím já“. Obdrželi jsme totiž příspěvek, který vyjadřuje občanské stanovisko k dění v obci. Nová rubrika je zcela určena Vám, milí čtenáři, a chtěli bychom, abyste právě v ní sdělovali své připomínky a náměty k věcem veřejným.

Redakční rada

— Správa obce —

Z 6. jednání obecního zastupitelstva

6. jednání obecního zastupitelstva Obce Hukvaldy bylo svoláno na den 30.červen 1999 na 18.00 hod. do klubovny klubu důchodců na Hukvaldech. Pan starosta přivítal všechny přítomné a předložil návrh programu, kterým by se mělo toto zasedání řídit. Program: kontrola usnesení, prodeje pozemků, rozpočtové opatření č. 1/99 a různé byl schválen 14 hlasy. Pan starosta ještě připomněl, že návrhová komise bude pracovat ve stálém složení tj. p. RNDr. Matá a p. Ing. Bujnoch, zapisovatelkou byla určena p. Sobotíková. Po té vyzval ověřovatele zápisu p. Ing. Brunclíka, aby provedl kontrolu usnesení z minulého zasedání.

Jednání pokračovalo bodem **2) prodeje pozemků**. Členové obecního zastupitelstva ve svých materiálech obdrželi popis jednotlivých případů včetně mapky. 14 hlasy a bez připomínek bylo schváleno přijetí daru od p. Trojana, jedná se o 4 m² pozemku parc. č. 871/7 m² u hospody v Dolním Sklenově. Dále se jednalo o prodeji pozemku p. Anně Tkáčové z Frýdku-Místku, parc. č. 436/12 o výměře 877 m² (u základní školy) k. ú. Sklenov. Vzhledem k tomu, že obecní zastupitelstvo nedošlo k závěru jakou výši ceny za pozemek stanovit, byla tato záležitost odložena na příští jednání

obecního zastupitelstva. Dále byl schválen prodej pozemku Ing. Ranochovi v Dolním Sklenově, parc.č. 1247/4 k.ú.Sklenov o výměře 155 m² za cenu 28 Kč za m², prodej pozemku parc.č. 505/46 k.ú. Sklenov na „spodních Dílkách“ o výměře 1279 m² za cenu 150 Kč p. Františku Dymáčkovi z Ostravy. Dále se jednalo o prodeji pozemku parc.č. 564/4 k. ú. Sklenov na „horních Dílkách“ o výměře 678 m². Původně se přihlásili dva zájemci, manželé Lévovi na dnešním zasedání oznámili, že od svého požadavku odstupují. Po krátké debatě bylo schváleno parcelu prodat p. Monice Tkáčové z Ostravy za cenu 150,- Kč za m². Za cenu 45 Kč za m² byly schváleny prodeje pozemků parc. č. 740/29 o výměře 159 m² manželům Škrblovým z Opavy a parc.č. 740/28 o výměře 74 m² manželům Rotorerovým z Frýdku-Místku. Oba pozemky se nacházejí na chatovišti. Dále byly schváleny záměry prodeje pozemků parc. č. 1251/3 díl b o výměře 17 m², díl h) o výměře 20 m² k. ú. Sklenov, jedná se o pozemky u p. Luboše Hřčka v Dolním Sklenově, pak pozemek parc. č. 81/2 k. ú. Rychaltice o výměře 3190 m², navazující na pozemky p. Juřicové z Krnálovic a záměr prodeje pozemků parc.č. 1197/3 o výměře 16 m² a 1197/4 o výměře 36 m² — tyto pozemky navazu-

jí na pozemky p. Ing. Ladislava Foldyna v Horním Sklenově. Záměry prodeje budou zveřejněny na úřední desce po dobu 30 dnů. Obecní zastupitelstvo zamítlo žádost SPT Telecom o odkoupení pozemku parc. č. 664 k. ú. Sklenov o výměře 35 m², jedná se o pozemek pod stavbou digitální ústředny u Základní školy. Dále bylo schváleno zřízení věcného břemene na pozemcích parc. č. 1010/3, 436/17, 436/22, 436/21 a 436/26 k. ú. Sklenov, jedná se o pozemky vedoucí ke stavbě digitální ústředny. Obecní zastupitelstvo schválilo odkoupení parc. č. 436/57 k. ú. Sklenov od p. Marie a Břetislava Čajánkových, za cenu 28 Kč za m². Tento pozemek souvisí s plánovanou stavbou DPS v Dolním Sklenově.

Rozpočtové opatření č. 1/99 Předložené rozpočtové opatření v krátkosti shrnul předseda finanční komise p. Mgr. Jílek. K tomuto bodu se rozpoutala rozsáhlejší diskuse. Finální komise navrhuje vypustit z rozpočtového opatření plánovanou koupi Felicie, dle slov p. Jílky je auto v dobrém stavu a není třeba kupovat nové. Pan starosta podotkl, že auto má najeto 100 tis. km a právě proto, že je v dobrém stavu navrhuje jeho prodej, abychom za něho co nejméně utřžili. Dá se předpokládat, že auto se začne kazit a bude potřeba do něho investovat.

Další diskuse se týkala realizace projektu úpravy veřejného prostranství v Dolním Sklenově. Pan Bernatský se táže, proč byla vypuštěna elektroinstalace. Pan Ing. Žáček a p. Michnová hovořili o ne-použitelném projektu na elektroinstalace. Nový projekt by stál spoustu peněz. Po krátké přestávce bylo 14 hlasy schváleno rozpočtové opatření s úpravou — byly vypuštěny položky na koupi nové Felicie ve výši 280 tis. Kč a plánovaný příjem z prodeje staré Felicie a Fordu ve výši 130 tis. Kč.

V bodě různé bylo zamítnuto odepsání pohledávky za p. Volným, Hukvaldy 4 za únik vody ve výši 7 960,10 Kč, bylo schváleno odepsání pohledávky za Obcí Kozlovice ve výši 9 666,— Kč za úhradu neinvestičních výdajů na plnění povinné školní docházky. Pan starosta informoval o příslibu dotace z Ministerstva pro míst-

ní rozvoj na úhradu úroků z úvěru ve výši 400 tis. Kč, dále bylo schváleno přijetí dotace ve výši 500 tis. Kč na úpravy veřejného prostranství v Dolním Sklenově. Členové obecního zastupitelstva byli seznámeni s výsledkem přezkumu hospodaření. Kontrolní orgán neměl k hospodaření naší obce jedinou námitku. Paní ředitelka ZŠ p. Mgr. Lérová hovořila o změnách ve vedení školní jídelny, a o zajištění výuky dětí hře na cimbál. Paní ředitelka požádala obecní zastupitelstvo o změnu rozhodnutí obecní rady ve věci sekání trávy v okolí školy. Navrhuje, aby tyto práce znovu dělal p. Sýkora, který byl vždy spolehlivý a důkladný. Pan Bernatský se k jejímu návrhu připojuje, poukazuje na špatně vykosené hřbitovy a další nedostatky, táže se, proč se Obec zbavila takového spolehlivého a vzorného pracovníka jakým je p. Sýkora.

Paní Michnová k tomu, podotkla, že pouze usilovala o změnu vedoucích skládky, pan Sýkora bohužel odstoupil z celé smlouvy. Pan Ing. Foldyna se domnívá, že p. Sýkora byl dobrým vedoucím skládky. Pan Jílek potvrdil pracovní kvality p. Sýkory, coby školníka. Další jednání se týkalo informace o připravovaných oslavách 80 výročí založení TJ Sokol Hukvaldy a o Středoevropských fotbalových hrách, které se letos budou konat v polské Wisle. Pan starosta se vrátil k požadavku p. Petra o doplnění jednacího řádu obecního zastupitelstva, návrh byl schválen, občané mohou na konci jednání vystoupit se svými náměty. Dále se hovořilo o programu rozvoje obce na období 1999—2002, který by měl být na návrh p. Mizerové doplněn o dostavbu víceúčelového sálu a o realizaci projektu hřiště u Základní školy, obecní radě bylo uloženo vypracovat plán údržby zeleně v obci, hovořilo se příslibu dotace na dům s pečovatelskou službou, o vysílání obecní televize, o aktivitách kolem řešení čištění odpadních vod v povodí Ondřejnice, o projektu na rekultivaci obecní skládky, o údržbě veřejného osvětlení a správě obecního lesa. Usnesení bylo přijato v pozdních večerních hodinách 13 hlasy.

Marta Sobotíková

Co se stalo od vydání posledního Hukvaldského občasníku

OTEVŘENÍ CYKLOTRASY

Všimli jste si v obci porůznu umístěných žlutých cedulek s bicyklem? Tak jsou značeny cyklotrasy. V okrese Frýdek-Místek jich zatím existuje 6. Připravovaly se bezmála dva roky. Koordinátorem byl Městský úřad ve Frýdku-Místku, jmenovitě pan Kolčárek. Za obec Hukvaldy se všech jednání o vedení a budování cyklotras až do loňského listopadu zúčastňoval bývalý zástupce starosty pan Pavel Bernatský. Mnohá se týkala získání finančních prostředků (z projektu PHARE). Dílo se podařilo a pozdě na podzim loňského roku byly obcím, jimiž cyklotrasy vedou, předány tabulky označující trasy s tím, aby je na svém území instalovaly. Protože již nebylo vhodné počasí, byly osazeny na jaře.

Jejich slavnostní otevření bylo 8. května. Současná místostarostka paní Jaroslava Michnová, která se za Hukvaldy akce zúčastnila, si také kousek jedné z tras společně s manželem jízdou na kole vyzkoušela.

Trasa vedoucí přes naši obec je v mapě cyklotras označena fialovou barvou a nazvaná je „*Historie Hukvaldského panství*“. Je středně náročná, 40 km dlouhá. Vede z rekreační oblasti Olešná přes Palkovice, Kozlovice, Hukvaldy, Sklenov, Rychaltice do Fryčovic, odtud do Brušperku, Staříče, Sviadnova a Místku a okruh se uzavírá opět na Olešné. Zčásti kopíruje okresní silnice — přes Palkovice, Kozlovice, částečně přes Hukvaldy a Dolní Sklenov, před „eskem mostem“ najíždí na místní komunikaci, po níž se dojde až k lávce u restaurace U Richarda, po krátké jízdě po okresce opět vede po obecní cestě Fryčovicemi až téměř k hra-

nicím s Brušperkem. Kousek za začátkem Brušperka odbočuje vpravo, vede poblíž brušperské vodní nádrže, za dolem Staříč II, kde se také většinou vyhýbá frekventovaným cestám, na okraj Sviadnova, kolem jezdeckého areálu RIAS, pod Štandlem na Olešnou — to je varianta A. Varianta B v Palkovicích opouští okresní silnici, odbočí doprava a stoupá na Palkovské hůrky k Barborce, odtud přes Babi horu do Rybího, kde jízda pokračuje po okresní silnici na Hukvaldy.

Trasa „Okolím Frýdku-Místku“ je 42,2 km dlouhá, dále je to trasa nazvaná „Do Moravskoslezských Beskyd — legendy a pověsti“, která má 35,5 km, trasa „Za koupáním k Žermanické přehradě“ měří 44 km, cyklotrasa Okolo Ondřejníka je dlouhá 30km, nejkratší — 24 km dlouhá — je „Beskydský okruh“. Posledně jmenovaná trasa je zařazena do kategorie náročnějších cyklotras s větším převýšením a stoupáním (na Smrček a na Pstruží), je vhodnější pro horská kola. Ostatní trasy jsou považovány za středně náročné a jsou sjízdné pro všechny typy kol.

To, že bylo umožněno cyklistům jezdit mimo velmi frekventované okresní silnice, přispěje ke zvýšení bezpečnosti na cestách, k rozvoji cykloturistiky, která narozdíl od autoturistiky nezatežuje životní prostředí škodlivinami, v neposlední řadě nás to o malý kousek přiblíží k tomu, co je v okolních zemích již dávno samozřejmostí.

PROF. VÁCLAV KLAUS A JEHO MANŽELKA LÍVIE NA HUKVALDECH

Předseda poslanecké sněmovny Parlamentu ČR prof. Václav Klaus s manželkou Lívií převzali záštitu i nad letošním ročníkem festivalu Janáčkovy Hukvaldy a také se ho osobně zúčastnili. Paní Lívie přicestovala 19. června vlakem do Studénky a kolem 11. hodiny přijela na Hukvaldy autem. Po ubytování na hukvaldské poště a občerstvení se spolu se starostou panem Petrem Sobotíkem zúčastnila zahájení festivalu na hradě.

Prof. Václav Klaus přijel autem asi okolo 16. hodiny. Manželé Klausovi společně shlédli představení Toscy v amfiteátru a po něm se ve vile Hutních montáží setkali se sponzory festivalu. Na neděli mimo besedu se členy ODS a ostatními občany neměli žádný oficiální program. Dopoledne se prošli oborou až na hrad, poobědvali v restauraci U námořníka, kde se jim velmi líbilo a pochutnali si. Po skončení besedy, asi kolem půl čtvrté odpoledne, odjeli zpět do Prahy.

Karla Klečková

Milá návštěva

V roce 1994 pobýval v naší obci pan Robert Dowling s manželkou Olgou — dřívější ministr turistiky a cestovního ruchu v kanadském státě Alberta. Při svém pobytu zpracoval z pověření nevládní kanadské organizace C.E.S.O návrh projektu rozvoje turistického ruchu v oblasti povodí Ondřejnice.

Mnoho občanů se tenkrát s tímto příjemným pánem a paní setkalo a pamatuje se na ně.

V letošním roce pan Dowling navštívil svého přítele z války, letce RAF pana Otto Špačka, který žil 45 let v Edmontonu v Kanadě a po devadesátém roce se vrátil do rodné Jaroměře. Svou návštěvu přítele pan Dowling naplánoval tak, aby mohl u příležitosti 6. ročníku Janáčkova festivalu navštívit i Hukvaldy. A tak 18. 6. odpoledne se pan Bob a paní Olga Dowlingovi objevili na Hukvaldech. Za místo svého krátkého pobytu u nás volili ubytování v Hukvaldském dvoře pana Skláře a byli velmi spokojeni. Přestože pan Dowling je osmdesátník, absolvoval cestu z Prahy ve vypůjčeném autě Opel Astra bez viditelné únavy a udivil všechny, kteří se s oběma manžely setkali, svou vitalitou a zdravím.

Při své návštěvě se oba zúčastnili zahájení festivalu na hradě, opery Tosca v amfiteátru, setkání s předsedou poslonecké sněmovny panem Klausem, dětské opery Ogaři a vystoupení japonské taneční skupiny na hradě. Dále se setkali se

starosty obcí povodí Ondřejnice, navštívili Brušperk, Příbor, Kopřivnici a Štramberk.

Na dva dny pobytu je to úctyhodný program, který díky poměrně slušnému počasí v krátké přestávce trvalých deštů ukázal hostům přívětivější tvář našeho koutu České republiky.

Měl jsem možnost strávit pár soukromých chvil s těmito příjemnými lidmi. Nepochybuji o upřímnosti jejich slov, kterými ocenili pokrok, kterého jsme zde za pět let od jejich posledního pobytu dosáhli. Při svém působení ve funkci ministra a pověřence C.E.S.O oba manželé doslova objeli svět a poznali jeho život. Město Jasper v Kanadě, kde nyní žijí, je jedním z krásných koutů Kanady. Jejich rozhodnutí strávit příští rok čtrnáct dnů dovolené na Hukvaldech — pokud zdraví dovolí — je pro Hukvaldy o to větším oceněním

Lubomír Rek

Informace obecního úřadu

OHLAS NA ZPRÁVY V OBCNÍ TELEVIZI

V minulém Občasníku jsme uveřejnili výzvu obce občanům k podání předběžné žádosti o bydlení v domě s pečovatelskou službou (zpráva běžela i v obecní televizi). Naši redakci zajímalo, zda se tato výzva setkala se zájmem. Proto jsme se zeptali na obecním úřadě zástupkyně starosty paní Jaroslavy Michnové. Podle ní byl, a ještě je ohlas dosti velký. Pokud jde o samotnou realizaci výstavby domu — přebudování rozestavěné mateřské školy, má dle sdělení paní místostarostky obec šanci získat dotaci ministerstva pro rozvoj. Bez ní by nemohla záměr zřídit na Hukvaldech dům s pečovatelskou službou uskutečnit.

Redakci rovněž zaujala zpráva, která také běžela v obecní televizi. Byla to vlastně žádost okresního úřadu vlastníků obytných domů, aby nabídli bydlení

uprchlíkům, zejména Albáncům z Kosovo. Zeptali jsme se na obecním úřadě, zda někdo z našich občanů byt běžencům nabídl. Bylo nám sděleno, že se nepřihlásil nikdo.

Pokud jde o prodej „Borečkovice“ v dražbě, kterou pořádal ostravský finanční úřad, redakci se prostřednictvím obecního úřadu podařilo zjistit, že objekt byl v dražbě dne 10. června skutečně prodán, nebylo však sděleno, kdo jeho novým majitelem a kolik za něj zaplatil.

Karla Klečková

NE ZCELA TRADIČNÍ SVATEBNÍ OBŘAD

Poslední dobou se setkávám s tím, že si snoubenci — možná po vzoru amerických filmů — nechtějí své „ano“ říci v klasické obřadní síni, ale třeba na zahradní terase, v oboře či na hradě. Svatbám ve volné přírodě příliš nefandím. Určitě mohou být krásné, ale nesmí začít přšet.

Stejně romantická může být svatba na hradě. Jedna taková netradiční svatba se konala 5. června letošního roku v jedné z prostor hradního paláce. Zázitek umocnilo nádherné slunečné počasí. Ve své fantazii jsem si představila hlavní aktéry v historických kostýmech.

Bohužel svatební obřady na hradě Hukvaldy nejsou běžnou záležitostí. Obec zde nemá zřízení stálou oddávací síň, což přináší nemalé problémy hlavně snoubencům. Můj obdiv proto patří mladému páru, který 5. 6. 1999 vykročil na společnou cestu životem právě z hukvaldského hradu. Kupodivu ještě s optimismem mi sdělili, co všechno museli ke své svatbě zařídit. Muzeum Beskyd (zřizovatel hradu Hukvaldy) jim totiž prostory pronajalo za účelem pořádání „kulturní akce“. To mimo jiné obnáší mít zajištěnou pořadatelskou službu, požární hlídku, akci je třeba předem oznámit Policii ČR... Snoubenci si prostory sami připravili — přivezli lavičky až z místa trvalého bydliště a v neděli ráno, jistě po překrásné svatební noci, spolu rukou společnou

a nerozdílnou opět uklidili. Ani to je ovšem neušetřilo od zaplacení pronájmu zřizovateli — Muzeu Beskyd. Ctím rozhodnutí obecního zastupitelstva o nepřevzetí zřizovatelských práv, přesto si myslím, že kdyby hrad Hukvaldy patřil obci, zřejmě by snoubenci měli méně starostí a rádi by Obci za služby zaplatili.

Marta Sobotková, matrikářka

Beseda s Václavem Klausem a jeho ženou Lívií

Jako každoročně převzali i letos manželé Klausovi čestnou záštitu nad VI. ročníkem Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy.

Místnímu sdružení ODS se podařilo (přes jejich mimořádné pracovní vytížení) s nimi vyjednat a zorganizovat besedu pro členy a nakonec i pro všechny zájemce. Občané byli pozváni prostřednictvím obecní televize a plakáty (ty byly někde zčásti přelepeny jinými). Příšli nejen místní, ale i mnoho přespolních, a tak klubovna Klubu důchodců byla zaplněna. V příjemné atmosféře se hovořilo o neaktuálnějších otázkách naší politiky, ekonomiky a veřejné správy. Přítomni se například ptali na „opoziční smlouvu“, vstup do Evropské unie, daňovou politiku, církevní restituce, vyšší územně správní celky nebo revitalizaci TATRY Koprivnice. Došlo i na přání k narozeninám, které V. Klaus právě slavil.

Beseda trvala dvě hodiny a dle ohlasu přítomných byla velmi zdařilá. Zvláště účastníci z jiných obcí nás žádali, abychom je na podobné akce pozvali i příště.

Věříme, že se nám podaří častěji zorganizovat setkání se zajímavými osobnostmi, ke spokojenosti všech, kteří mají zájem o veřejný život a kteří chtějí propagovat naši obec nejen slovy, ale i činy.

Za MS ODS Hukvaldy Iva Kornetová

Jak to vidím já

Prvý příspěvek do této rubriky nám poslala paní Iva Kornetová a nazvala ho:

Kultura, politika a předvolební hesla

Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy nabývá na věhlasu. Svě pojmenování si zaslouží nejen pro hojnou účast umělců z různých zemí světa, od Kanady po Japonsko, ale pro mezinárodní složení diváků, případně čestných hostů. Z nám známých například přijali pozvání manželé Dowlingovi, kteří přiletěli z Kanady. Mimo jiných přijali čestné pozvání mnozí politici nebo starostové z blízkých či spřátelených obcí. Přijali pozvání a také přijeli, třeba ze vzdálenosti čtyřset kilometrů.

Na slavnostní zahájení dostali pozvání (a čestné vstupenky na všechna vystoupení festivalu) také naši místní zastupitelé. Ale ouvej, polovina nepřišla! Za KŠČM vůbec nikdo, ze SNK jen jeden.

Zde je vhodné zacitovat z jejich volebních programů:

KŠČM: „Vytvářet podmínky pro každoroční konání mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy“.

SNK: „Udržovat tradici festivalu Janáčkovy Hukvaldy“. „Více propagovat obec v masmédiích“.

Je pochopitelné, že účast vždy a všude nemůže být stoprocentní. Existují zdravotní, rodinné či jiné důvody pro omluvu a pak třeba návštěva dalších akcí. Je rovněž pochopitelné, že každý nemá rád tento druh umění. Ale vstoupím-li do politiky (být jen místní), musím si být vědom své odpovědnosti a morální povinnosti reprezentovat obec, své volební seskupení a jeho program, na který jsem lákal voliče. Při těchto mimořádných společenských setkáních mají naši místní politici jedinečnou příležitost vyměňovat si zkušenosti, podávat podněty třeba poslancům či ministrům

a v neformálním prostředí navazovat potřebné osobní a lidské kontakty a též získávat informace.

„Usnadnění přístupu občanů k informacím“ byl rovněž jeden z požadavků jednoho volebního seskupení. Ale když místní politik nepřijde ani na tak významnou akci, kde živé informační zdroje přicházejí přímo na Hukvaldy, pak jim ani Internet nepomůže.

Ríká se, že každý národ má takovou vládu, jakou si zaslouží, nebo též, že naši zastupitelé jsou vzorkem celé populace. Asi je na tom hodně pravdy.

Jezdívám s klubem důchodců na divadelní představení do Ostravy. Autobus je vždy plný. Z pravidelných účastníků jsem za dva dny festivalu viděla na představeních nanejvýš čtvrtinu. Přitom padesáti-procentní slevy na vstupenky pro všechny místní občany jsou jistě významné.

Po kom jsem však přímo pátrala, byli členové naší kulturní komise. Oni sami před půl rokem tolik prosazovali její vznik, aby mohli konečně alespoň nějakou kulturu v obci povznést. Želbohu, nezahlédla jsem z nich nikoho, asi mám špatné brýle.

Po týdenním lijáku se sobota a neděle vydařila, nepršelo, v neděli dokonce krásně svítilo slunce. Prvé dva dny festivalu byly úspěšné. Masmédia všech druhů o Hukvaldech psala, mluvila, i v televizi nás propagovali.

Ta předvolební hesla mají mocnou sílu.
Iva Kornetová

Z našich škol —

Nepříliš vydařený výlet

Děti z mateřské školy již několik let jezdí na výlet do ostravské zoologické zahrady. Nejinak tomu bylo i letos, protože děti zvířátka milují a nevadí jim, že některé byly v zoo i vloni. Předem se těšily, o výletě si povídaly ve škole i doma.

Konečně nadešel ten pravý den — 26. květen. Už když se děti se svým doprovodem

dem — maminkou, babičkou nebo tatínkem, možná i dědečkem — scházely před školou, přišlo. Vzájemně jsme se ujišťovali, že to určitě bude jako v minulém roce. To jsme od školy vyjžděli v dešti, než jsme dojeli do Ostravy, pršet přestalo a bylo to prima. Tentokrát však doslova lilo a nepřestalo, z nás se postupně stávali vodníci — promáčené boty, i přes pláštěnky a deštníky vlhké oblečení. Přesto jsme s dětmi kolem klecí, voliér nebo bazénů chodili. Ale zcela jsme nevyužili času určeného pro pobyt v zoo. Když jsme se potkávali, vzájemně jsme se informovali o tom, že sejdeme-li se všichni u autobusu dříve, dříve také odjedeme domů.

Dětem to možná až tak moc nevadilo, přesto mi jich bylo líto. Já jsem coby doprovod školáka Honzika vzala i našeho malého, tříletého Kubu. Jako správný výletník měl batůžek, v něm dobrotu, pláštěnku. První výlet se mu nevydařil.

Hana Dudková

Poslední zvonění

Když v září roku 1925 nastupovala naše babička do první třídy obecné školy v Rychalticích, chyběl jí týden do šestých narozenin. Docházka do obecné školy tehdy trvala 8 let. Žáci byli rozděleni do čtyř tříd. Jeden rok děti navštěvovaly první třídu, dva roky druhou, dva roky třetí a tři roky čtvrtou. Vyučování bývávalo v pondělí, úterý, středu, pátek a sobotu, čtvrtky a neděle byly volné. „Čtvrtý ročník měl učebnu v prvním patře napravo, jak má teď Tonda obrazy, sedlo nás tam pětadesát. Každé ráno jsme ve třídě zahajovali písní Aby nás Pánbůh miloval / hříchy odpustil, nebe dal / nic nežádáme, jenom to samé / aby nás Pánbůh miloval. Následovalo vzpažení, předpažení, pár dřepů, a teprve potom, co jsme si společně zazpívali a zacvičili, jsme se začali učit“.

Babička vzpomíná na léta strávená ve školních lavicích ráda. Z vyšších ročníků byla občas vysílána do 1. třídy na zástup

za nemocného kantora. Předčítala prvníáčkům pohádky nebo diktovala početní příklady, přikládala do železných kamen.

„Když měl pan řídící Rokos svátek, bylo třeba v Příboře koupit brambořík. Stál tenkrát 5 korun, a vybíralo se na něj po celé škole. Někdo dal 5 někdo 10 haléřů, s květináčem se šlo vinšovat. Chodilo nás osm — dva z každé třídy. Řídící bydleli ve škole a měli pro gratulanty pokaždé připraveno stejné pohoštění, koláče a kakao. Pan řídící byl velmi oblíbený a vážený. Před školou pěstoval růže, nádherné záhony růží...“

Školáci, stejně jako ti dnešní, přiváděli učitele do rozpaků svými bystrými postřehy (paní učitelko, naše sousedka prodávala krávu a chtěla, aby měla větší vemeno, tak jí ho šlehala kopřivami). Rozdíly v učebnicích a výchovných metodách jsou patrnější. „Náboženství nás jednu dobu učil takový malý velebníček. Autorita byla přímo úměrná jeho postavě. Nikdo nedával pozor, i děvčata se honila kolem lavic. Když už zoufalstvím nevěděl jak dál, poslal pro kolegu do vedlejší třídy. A to bylo jiné kafe — vešel, chápalvě pokýval hlavou, děcka seřezal prutem a byl klid.“

V červnu 1933 byl babičce svěřen čestný úkol: přednést poděkování na konci školního roku. Pan učitel třídní složil text a poslal ji na hřiště, ať se ho naučí přednášet. Půl hodiny pochodovala s lístečkem v ruce podél školy a ukládala řádky do paměti. Předstoupila před shromáždění kantorů a spolužáků — a v hlavě jako vymeteno. Nevzpomněla si ani na slovo a celou řeč musela přečíst z papíru. Obřečela to pořádně. Tréma je tréma, a paměť je paměť. Poděkování k ukončení své školní docházky babička dovede procítěně, slovo od slova, zarecituovat dodneška:

„Vážený sbore učitelský, dnešní den budeme vždy počítati mezi nejpamátnejší dny svého života.

Vždyť jest se nám loučiti s matičkou školou, v níž tolik radostných chvil bylo nám prožiti a tolik dobrého v duše naše vštípeno bylo. A z těch, kdož obětovali se

pro nás a pro naše vychování, máme nejvíce děkovati

Vám, vážený sbore učitelský.“

Jana Kročová

Prázdniny snů

JAK JE VIDÍ ŽÁCI 3. ROČNÍKU NAŠÍ ŠKOLY

Část prázdnin bych chtěla prožít v království květin. Král je tam mečík a královna sedmikráska. Dvorní dámy dělají macešky, kuchaři jsou šefíky. A já bych se proměnila v narcis. Koupala bych se s drobnými květy v ranní rose. Listy by byly slunečnický. Šla bych prozkoumat květiny a podívat se na jejich tyčinky a pestíky. Honila bych mšice a jiný škodlivý hmyz. *Klára Piskořová.*

Své prázdniny bych chtěla prožít v říši Fantazie. Chtěla bych si hrát s Kamenožrouty. Nejvíce ze všeho bych chtěla poznat královnu té říše. Žít v malém domečku, který by byl celý ze samých perel. A taky bych se chtěla proletět na létajícím psu. *Karolína Petrová.*

Prázdniny bych chtěl strávit ve městě Kakabalku. To je město, kde se může serfovat ve vesmíru. Odtamtud bych si mohl přivést hvězdu a navštěvoval bych měsíčka Pědra. Taky bych mohl zajet ke sluníčku Zofii nebo k dalším kamarádům — planetákům Plutovi a Merkurovi či Uranovi. Jako vzpomínku na vesmírné dobrodružství bych si přivezl sluneční paprsek. Ale o tom si můžu nechat jen zdát. *Zbyněk Velart.*

O prázdninách bych chtěl jet do Afriky. Letěl bych tam letadlem a kousek doplul lodí. Bydlel bych v přírodě pod stanem. Tak bych mohl pozorovat přírodu a život divokých zvířat. Hrál bych si s černoušký, kteří by mne naučili nové hry. Protože v Africe pořád svítí sluníčko, mohl bych se kdykoliv koupat. *Kamil Vítek.*

O prázdninách bych se chtěla podívat do pohádky Tři oříšky pro Popelku. Vyzkoušela bych si všechny Popelčiny šaty. Na plese bych tančila s princem. Projela bych se na Juráškově. A jeden oříšek bych si vzala domů. *Tereza Plesníková.*

Chtěla bych do korálkového světa. Bylo by tam všechno z korálků. Domeček, stromy, květiny, židle, lavička, dokonce i jídlo. Mají tam krásný bazén, kde se dá plavat mezi korálky. Jsou tam jen hodní lidé, je u nich veselo a mají se rádi. **Monika Odléváková.**

O prázdninách bych chtěla podniknout cestu do hlubin Atlantického oceánu. Proč zrovna do Atlantického oceánu? Protože tam v dubnu 1912 ztroskotala „nepotopitelná“ loď Titanic. Chtěla bych se proto ponorkou spustit až na dno, kde leží kostra Titaniku. Další záminka, proč zrovna Titanic, je pověstné „Srdce oceánu“. Víím, že tato cesta je velice finančně náročná, a tak si ji budu muset i nadále dopřávat jen ve svých snech. **Barbora Kubošová.**

Chtěla bych poznat Mexiko. Je to země s indiánskou kulturou. Leží ve střední Americe. Letěla bych tam letadlem. Seznámila bych se zajímavými lidmi. Vyprávěla bych jim o naší zemi, naší vesnici a o naší škole. **Monika Koutná.**

Prázdniny bych chtěla prožít v nebi. Hrála by jsem si s andělíčky na honěnou, plula s nimi na mráčku a dívala se s nimi na zem. **Zuzana Jurečková.**

O prázdninách bych chtěla být v džungli, protože bych ráda poznala život v pralese, kde je plno divokých zvířat. Chtěla bych si ochočit malou opičku nebo medvídka pandu. O tato zvířátka bych se pečlivě starala. Taky bych si přála, aby tam se mnou byla celá rodina. **Pavla Fridrichová.**

Prázdniny bych chtěl strávit na ostrově Kakabajků. Každý den bych se potápěl v moři, a to hodně hluboko. Domů bych si totiž chtěl přivést zpívající kámen a pro babičku Ajáju. Pro mamku bych z ostrova přivezl mluvící strom. **Jiří Macášek.**

Můj sen je, abych jela do Ameriky. Můj strejda tam byl na dovolené a vyprávěl nám, jak je tam krásně. Když se dívám na televizi a vidím, jak rodiče s dětmi chodí do lunaparku — třeba Disneylandu — taky bych chtěla tam chytla být. Jsou tam různé zábavy, které mi nahánějí hrůzu, ale přesto bych si je chtěla vyzkoušet.

Například horskou dráhu, která je, myslím, nejlepší. Taky bych chtěla vidět koncert Michaela Jacksona. Zbytek prázdnin bych chtěla strávit na Hawai u krásného moře. Doufám, že se mi můj sen jednou vyplní. **Petra Vychodilová.**

Chtěla bych prožít prázdniny ve westernovém městečku. Chtěla bych vidět zblízka dostihové závody. A také bych se chtěla podívat do Itálie, chtěla bych se podívat do Botanické zahrady. A chtěla bych všechna zvířata světa. **Jana Grygarová.**

DĚTI ZE 4. TŘÍDY SI ZAVERŠOVALY:

KONEC ROKU
(M. Mikušová)

<i>Úkoly jsme dopsali, vysvědčení dostali.</i>	<i>Budeme se koupat, hrát si,</i>
<i>Prázdniny nás volají, k babičkám chystají.</i>	<i>buřty opékat. A za dva měsíce zas škola zavolá nás</i>

LOUČENÍ
(A. Kapsiová)

*Děti běží ze školy
s vysvědčením domů.
škola volá: „Ahoj, v září
sejdeme se znovu“.*

A JAK BY CHTĚLI STRÁVIT PRÁZDNINY ŽÁCI ZE 6. ROČNÍKU ?

R. Pálík: Já bych chtěl strávit prázdniny v nějaké dílně, která by byla vybavena perfektním náradím. Tam bych se zavěhl a vymýšlel bych různé nápady, například nové modely letadel, motorek, aut atd.

J. Kubénová: Prázdniny bych chtěla strávit někde na pustém místě, například na ostrově, v lese, u vody. Nebo bych chtěla být v některé severské zemi.

M. Desenská: Chtěla bych pozorovat svět pod mořem celé dva měsíce.

J. Sedláček: Chtěl bych vyhrát 60 mil. a z toho bych si užíval celé prázdniny.

M. Sládek: Já bych chtěl, aby mi rodiče koupili nějakou super motorku a já bych na ní mohl jezdit celé prázdniny od rána do večera. To je můj sen.

Anonymové:

• Já bych chtěla, aby v 1. polovině prázdnin svítilo sluníčko a aby bylo nad 28 °C. Pak bychom si mohli postavit stan a „kempovat“. V 2. polovině prázdnin by mohlo klidně pršet, ale nesměly by být povodně. Pak bych nejraději letěla na nějaké ostrovy za sluncem.

• O prázdninách bych chtěla jet na cestu kolem světa po mořích.

• Já bych chtěla jet do Afriky a tam bych se vozila na žirafě, slonovi, a tak bych si užívala celé prázdniny.

• V červenci bych chtěla bydlet pod mořem. Dívala bych se na všechny ryby, okouny a chobotnice. V srpnu bych chtěla jet do vesmíru a tam bych se dívala na hvězdy a planety, prostě na všechno.

Vážení rodiče, přátelé a příznivci školy

Když se řekne rok, tak to znamená rok kalendářní. Když se řekne rok před učitelem či učitelkou, tak je automaticky napadne rok školní. Jeden z takových školních roků uplynul jako voda, ten, který právě uzavíráme, rok 1998/99. Jaký byl, to si musí každý ze žáků, učitelů i rodičů zhodnotit sám. Společně jsme zažili jak chvíle příjemné, kdy jsme nabírali optimismus, tak věci nepříjemné, které nás nutí k přemýšlení. Mne velmi těší, že se nám daří utvářet pedagogický kolektiv, který tvoří pracovní tým. Na všech akcích se podílíme společně, umíme si vyjasnit stanoviska v klidu, bez emocí a hledáme společně řešení výukových i výchovných problémů u dětí.

Jak dopadli naši žáci při hodnocení za 2. pololetí školního roku? Proti loňskému roku došlo ke zlepšení jak v prospěchu, tak v chování. Celkový průměr školy je 1,44. Nejlepší průměr je tradičně v 1. ročníku — 1,05. Nejhorší v ročníku osmém — 1,77. Máme 54 žáků se samými jedničkami, 24 žáků s vyznamenáním, 13 žáků má alespoň jednu známku dostatečnou. Celkové výsledky jsou velmi dobré, celostátní srovnávací prověrky však nedo-

padly zrovna nejlépe. Nutí nás to k zamyšlení a k nutnosti se v příštím školním roce na některé oblasti více zaměřit. Závěrečná známka však není pouze aritmetický průměr známek za pololetí, ale promítá se do ní více faktorů — přístup k plnění zadávaných úkolů, aktivity ve vyučování, domácí příprava apod.

V hodnocení chování bude uděleno 127 pochval třídního učitele a 2 pochvaly ředitelky školy. Tuto pochvalu dostane Karolínka Petrová za výborný prospěch, reprezentaci školy v celostátní soutěži v aerobiku, za účinkování v opeře Ogaří, za práci v Lašánku a Radka Bendžáková, která velmi pečlivě pomáhá svému bratrovi, který je zařazen mezi integrované žáky, a je svým přístupem a chováním příkladem ostatním dětem.

Mezi výrazné osobnosti co se týká prospěchu, chování a výsledků v soutěžích patří Markétka Hřčková z 1. ročníku, Radek Štefek a Martina Červenková. Radek s Martinou končí školní docházku a po prázdninách budou studovat na Gymnáziu v Příboře. Bylo uděleno pouze jedno napomenutí a jedna důtka třídního učitele.

Z devátého ročníku odchází 20 žáků. Na čtyřleté studijní obory s maturitou bylo přijato 15 žáků, což je velmi dobré, a 4 žáci byli přijati na učiliště.

Naši žáci se zúčastňovali mnoha okrskových i okresních soutěží, kde dobře reprezentovali školu. Lašánek vystupoval během školního roku 10 krát. Reprezentovali tak nejen školu, ale i obec. Svůj volný čas mohly děti trávit v zájmových kroužcích, které vedli rodiče nebo učitelky. Byl to kroužek letecko modelářský, Lašánek, Muzička, informatika, aerobik – 2 skupiny, výtvarný kroužek – 2 skupiny, ruční práce, anglický jazyk. Všichni ve-doucí – paní učitelky Zemanová, Pavlíková, Piskořová, Fojtíková, Doubravová, Klečková, pan Grufík, Budířský, Strakoš, paní Kološová, Jurečková, slečna Kurečková si zaslouží velký dík, protože je to hodné práce bez nároku na odměnu. Při akcích školy nám pomáhali naši bývalí žáci Honza Jašurek, Igor Fojtík a David Jalůvka.

Když jsem pročetla volební programy politických stran, jásama jsem, jak všichni chtějí podporovat mimoškolní a prázdninové aktivity, ale bohužel nenašel se zatím nikdo další pro mimoškolní práci s dětmi.

Logopedii měla na starosti paní učitelka Kuchařová, učila děti správné výslovnosti. Udělala s dětmi velké pokroky.

Chtěla bych poděkovat těm rodičům a občanům, kteří jakýmkoliv způsobem škole pomáhali. Panu Pištekoví, Jašurkovi, Žákovi a členům Klubu důchodců za sponzorský dar Lašánku. Těm, kteří věnovali škole papír na Den Země. Do pokladny SRPŠ tak přibýlo 1540 Kč. Dále všem rodičům, kteří pracují ve výboru SRPŠ — panu Koutnému, Matulovi, paní Giňovské, Strakošové, Hřčkové Ivě, Jankové, Kazíkové, Holubové Marcela a paní

Palíkové, kteří nám pomáhali při některých akcích. Členům rady školy, paní Věře Holubové, díky níž jsme získali 3000 Kč na protidrogovou prevenci.

Ve druhém pololetí jsme pro děti uspořádali akce týkající se výuky i volného času. Zájezdy na bazén, do divadla, dětský karneval, kouzelnické představení, stavění máje v oboře, malování na hedvábí, Den matek — vystoupení pro Klub důchodců, koncert Průřez českým muzikálem, kácení máje, Den dětí, Midasovy oslí uši v Ostravě, výchovný koncert prof. Měrky, beseda s policistou na téma kriminalita mládeže, společné vystoupení s pěveckým souborem z Nepomuku, vystoupení Lašánku ke Dni dětí v Příboře, vystupování v opeře Ogaři a další.

O prázdninách se budeme podílet na oslavách 80. výročí založení Sokola. Poslední týden v srpnu pojedí 50 dětí spolu s některými učitelkami na ozdravný pobyt do Velkých Karlovic. Příští školní rok také dojde k některým změnám v pedagogickém sboru. Je to však ještě otázka otevřená, protože se jedná na ministerstvu o opětovném snížených úvazků. Budeme také malovat celou školu a měnit výzdobu, abychom připravili dětem pěkné prostředí pro nový školní rok. Přeji všem hezké prázdniny.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

SPOLEK PRO OBNOVU VENKOVA

Jan Kruml
BRNO, Přizová 10
Tel / fax 05 / 4323 4951

ŘEDITELSTVÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V HUKVALDECH

Vážená paní ředitelko!

Končí školní rok, v němž Vaše obec byla v soutěži VEŠNICE ROKU 1998 V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA oceněna II. místem. Toto ocenění je tím větší, že se soutěže zúčastnilo téměř 200 obcí a významnější, že jím Hukvaldy byly poctěny zcela po právu a jednoznačně. Mohu to potvrdit ve své funkci předsedy celostátní komise.

Vaše obec získala ocenění pro svou úspěšnou činnost v obnově zástavby, do-
stavbě sítí, v úpravě prostředí obce, ale zejména pro mnohostrannou činnost svých
spolků a občanských iniciativ. A právě zde se prokázalo působení Vaší školy, peda-
gogická péče a začlenění mládeže do života obce neobyčejně působivá a příkladná.
Vzpomenu-li na slavnost při vyhlášení soutěže ve Vaší škole, pak ji musím hodnotit
jako přehlídku kultury a hudebnosti mladé generace. Potěšil mne přirozený vztah dětí
k lidovému umění a samozřejmost jejich projevu. Je v tom hodně Vaší práce, ale pře-
devším srdce. Váš velký rodák by se nad znalostí dětí radostně usmíval.

Chci Vašemu učitelskému sboru poděkovat za tvůrčí učitelskou činnost a za
vedení dětí k pevnému vztahu k obci, k rodnému kraji a k vlasti.

S úctou

22.6.1999

P.S.:

Kopii posílám Obecnímu úřadu Hukvaldy,
přikládám můj projev o významu venkova.

Jan Hus

(narodil se asi 1371 v Husinci,
zemřel 6. července 1415 v Kostnici)

Jan Hus pocházel z chudé rodiny, studoval na filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kde dosáhl hodnosti Mistr svobodných umění. Zasloužil se o vydání Kutnohorského dekretu, který Čechům zaručoval rozhodující vliv na Karlově Univerzitě. Kázal v Betlémské kapli, kde měl velice blízko k prostému lidu. Kritizoval církev, kněží i vrchnost, čímž ztratil podporu krále Václava IV. Byl dán do klatby a musel opustit Prahu. Odešel na Kozi Hrádek. Přes varování přátel odjel obhajovat své názory do Kostnice, kde byl i přes záruku krále Zikmunda uvězněn. Před církevním shromážděním (koncilem) své učení neodvolal a 6. července 1415 byl jako kacíř upálen na hranici.

Husova mučednická smrt se stala výzvou pro český lid a odstartovala revoluční události — husitské hnutí v Čechách 15. a 16. století.

Kateřina Větrilová, učitelka

Poznámka redakce:

Historické prameny uvádí, že učení Jana Husa se začalo šířit i našem v regionu, a to od roku 1428 z hradu Hukvaldy, který byl v držení Husitů (pan Mlčoch ve své kronice uvádí, že hrad byl v držení husitského hejtmana Jana Tovačovského z Cimburka, nebo v letech 1438—1448 byl držitelem jiný husitský hejtman — Jan Čapek ze Sán). Husité založili bratrské sbory v Palkovicích, Rychalticích a Skalici, v Lubně, na Borově, v Janovicích. I v Rychalticích existovala modlitebna. Koncem 16. století začala probíhat rekatolizace. Bratrské sbory i modlitebny byly zrušeny. Věřící se v Beskydech — na Borově, na Goduli, na Starých Hamrech — scházeli k tajným bohoslužbám. Mnozí se do Beskyd odstěhovali. Až Toleranční patent císaře Františka Josefa II. umožnil evangelíkům zakládat sbory a modlitebny, na Frýdecko-Místecku byl však tento dokument tajen až do roku 1848.

Zpráva o činnosti Rady školy

**PŘI ZŠ L. JANÁČKA VE ŠKOLNÍM
ROCE 1998/99**

Rada školy zahájila školní rok 1998/99 zasedáním dne 14. 10. 1998 za účasti těchto členů: zástupci zřizovatele školy — p. Sobotík Petr, p. Kornetová Iva, p. Matula Jan, zástupci pedagogických pracovníků školy — Mgr. Křenková Květa, Mgr. Klosíková Ludmila, Mgr. Větrilová Kateřina, zástupci rodičovské veřejnosti — ing. Hřčková Svatava, Mgr. Holubová Věra, ing. Brunclík Lubomír nebyl přítomen. Na pozvání rady se jednání zúčastnila i ředitelka školy Mgr. Lévnová Alena.

Na kritický postoj České školní inspekce vůči vnitřnímu řádu školy v rámci inspekčního šetření na naší škole v předcházejícím školním roce reagovala p. ředitelka předložením upraveného znění tohoto dokumentu. Rodiče žáků mají i nadále možnost se ke vnitřnímu řádu školy vyjádřit či navrhnout změnu.

V závěru kalendářního roku 1998 se uskutečnily volby zástupců rodičovské veřejnosti do rady školy na další funkční období (2 roky). Byla zvolena písemná forma voleb při důsledném zajištění demokratických podmínek. Dle hojně účasti voličů lze konstatovat, že tento způsob se osvědčil. Bylo rozesláno 288 hlasovacích lístků, 236 rodičů využilo volebního práva. Mandátová komise ve složení p. Matula Jan, p. Strakošová Libuše a pan Mičan Jiří vyhodnotila výsledky voleb. Kandidáti podle počtu získaných hlasů se umístili takto:

1. Brunclík Lubomír	146 hlasů
2. Holubová Věra I	112 hlasů
3. Matula Jan	100 hlasů
4. Hřčková Svatava	95 hlasů
5. Petr Bronislav	71 hlasů
6. Kapsiová Ivana	56 hlasů
7. Čajánková Ludmila	38 hlasů
Mareš Ivo	38 hlasů
8. Kazíková Simona	16 hlasů

Všem rodičům, kteří volili, a zvláště těm, kteří kandidovali, děkujeme. Máme radost z toho, že jste aktivně zareagovali, je zřejmé, že s pověstnou pasivitou rodičů, o které se dnes tak často hovoří, to u nás nebude tak kritické. Zvoleným zástupcům rodičů v radě blahopřejeme, s ostatními počítáme jako s náhradníky a ochotnými pomocníky v případě potřeby.

Ve stejném období proběhly i volby do obecního zastupitelstva. Jelikož ing. Brunclík, člen obecního zastupitelstva, byl jmenován do rady školy jako zástupce zřizovatele školy (obec), jeho místo v RS za rodiče zaujala ing. Hrkčková Svatava.

Další zasedání RS se uskutečnilo dne 27. dubna 1999 v tomto složení: zástupci zřizovatele školy — p. Sobotík Petr, p. ing. Foldyna Ladislav, zástupci pedagogických pracovníků školy — Mgr. Křenková Květa, Mgr. Klosíková Ludmila, Mgr. Větřilová Kateřina, zástupci rodičů — p. Matula Jan, Mgr. Holubová Věra. Ing. Brunclík jako zástupce obce a ing. Hrkčková jako zástupce rodičů se omluvili. Tradičně se jednání zúčastnila ředitelka školy Mgr. Léвовá Alena.

Na programu byla volba předsedy RS — šesti hlasy (jeden se zdržel hlasování) byla zvolena V. Holubová. Dalším bodem programu bylo posouzení Zprávy o hospodaření školy za rok 1998, kterou předběžně k prostudování členům rady školy předložila ředitelka školy. Zároveň přítomné seznámila s Návrhem rozpočtu ZŠ L. Janáčka v Hukvaldech na rok 1999. Po zodpovězení dotazů členů rady byla Zpráva o hospodaření školy schválena. Stejně jako dosud je případným zájemcům z řad veřejnosti k dispozici.

V kategorii různých připomínek a návrhů byla teoreticky zvažována vhodnost aplikace způsobu voleb rodičovských zástupců do rady i na volbu třídních důvěrníků. Reakce k tomuto návrhu byly různé. Při vědomí, že kompetentním v ohledu rozhodnutí o této záležitosti je pouze sdružení rodičů, byl pan Matula jako člen výboru sdružení rodičů požádán, aby zavedl diskuzi na toto téma při jeho zasedání. Kromě toho bylo navrženo, aby

se výbor SRPŠ zabýval přispíváním rodičů na pracovní sešity pro žáky a finanční náhradou za poškozené učebnice.

Další zasedání Rady školy při ZŠ L. Janáčka v Hukvaldech se bude konat v září — říjnu 1999.

S přáním prázdninové pohody a srdečným pozdravem

Věra Holubová, předsedkyně RS

Ze života farnosti

Boží tělo 1999

Z historie se dovídáme, že ve 13. stol. jeden český kanovník putoval do Říma. Při mši svatě v italské Bolseně zapochyboval o tom, zda proměněná hostie je skutečně tělo Pána Ježíše. Dostalo se mu hmatatelné odpovědi. V reakci na tento zázrak papež Urban IV. vyhlásil roku 1264 svátek Těla a Krve Páně. Boží tělo se slaví ve čtvrtek po slavnosti Nejsvětější Trojice a je pohyblivý v závislosti na velikonočních.

V našich krajích bylo zvykem při této příležitosti pořádat procesí neboli průvod, jehož součástí byly družičky s pivoňkami, sbor zpěváků, dechovka, kněz nesoucí pod baldachýnem monstranci s hostií a pochopitelně zástup věřících. Průvod zastavoval u čtyř oltářů ozdobených břízkami a květinami. Po přečtení úryvku z Písma, přímluvných modlitbách a zpěvech kněz žehnal přítomné monstranci s tělem Páně. Tolik z historie, kterou naši dříve narození spoluobčané ještě dobře pamatují.

Jelikož letos se konalo poslední Boží tělo ve 2. tisíciletí, chtěly se i naše farnosti — rychaltická, hájovská a hukvaldská — na ně dobře připravit. Chrámový sbor pod vedením varhaníka pana Josefa Čajánka nacvičil čtyřhlasé zpěvy ke slavnosti na hudbu Františka Kolářika (viz HO 2/99). Z dvacetiletého souboru byly tři zpěvačky z Hájova, basy posílil pan Jaroš Kuběna z Fryčovic. Citlivý hudební doprovod sboru navrhl pan Petr Strakoš z Fryčovic. Dechové kvarteto obsadil dvěma hráči na klarinet, jedním na baskvídlovku a jedním na tubu. Závěrečné secvičení sboru s hudebníky pev-

nou rukou vedl pan Karel Žák z Hukvald.

Páter Damian Frysz přivítal za teplého počasí v neděli 6. června na 300 účastníků mše svaté v amfiteátru v oboře, při které zpěv lidu doprovázela kompletní fryčovická dechovka. První oltář byl přímo na pódiu, druhý na cestě nad amfiteátrém v oboře, třetí ve staré bráně do obory a čtvrtý v hukvaldském kostele. Zejména z počátku bylo vidět, že jsme chození v průvodech poněkud odvykli, ale na cestě se vše srovnalo. Za křížem šli zpěváci, pak hudebníci, kněz s monstrancí a účastníci průvodu. Tolik pozhnání jako ten den se již Hukvaldům dlouho nedostalo. Spokojený páter Damian na závěr poděkoval zpěvákům, hudebníkům a všem, kdo se o přípravu slavnosti zasloužili. Když lidé vycházeli z kostela, vítal je řízný pochod Františka Kmocha Muziky, muziky v podání fryčovické dechovky a celé podhradí jakoby ožilo a naplnilo se sváteční náladou.

Asi před dvanácti lety jsem navštívil hukvaldskou rodačku paní Adolfínu Volnou. Byla již upoutána na lůžko, ale velice trpělivě a s vírou snášela svoji bezmocnost. Hodně si pamatovala a uměla skvěle a zaníceně vyprávět. Narodila se 4. 6. 1898 na Boží tělo jako jedenácté dítě hukvaldského šafáře. Její mamince již bylo 48 let, a tak není divu, že i slza starosti z příchodu malého dítěte ukápla. Porodní babička rodičku utěšovala, když tu si najednou všimla, že kněz s monstrancí žehná přes ulici k jejich domku. Novorozenou Adolfínku pozvedla co nejvýše k oknu, aby se jí dostalo co nejvíce požehnání. Paní Adolfína pak vyprávěla, jak se jako dítě bála, aby jí maminka brzy neumřela a nakonec to byla ona, kdo se z jedenácti dětí o maminku ve stáří postaral.

Ing. Petr Bujnoch

Svátek Cyrila a Metoděje si věřící stále připomínají při bohoslužbách též touto písní:

*Bože, cos ráčil před tisíci roky
rozžáti otcům světlo víry blahé,
jenžto jsi řídil apoštolů kroky
z východu k naší Moravěnce drahé.*

*Na Velehradě bratři ze Soluně
Cyril a Metod kázali nám spásu,
ochranu skytli v církve svatém lůně,
učili národ znáti ctnosti krásu.
Od doby té nám světlo víry plane:
dědictví otců zachovej nám, Pane!*

*Jazykem rodným Boží chválu pěli,
mateřskou řečí knihy svaté psali,
získali láskou Kristu národ celý,
život nám na vše věky zachovali.*

Střípky z farní kroniky

LÉTA PÁNĚ 1930

Za rok 1929 záznamů není., jelikož jejich zapisovatel P. Rudolf Nečesaný toho roku dne 23. prosince zemřel v sanatoriu v Opavě. Příčinou jeho smrti dle lékařské zprávy byla melancholia, dilatatio et myodegeneratio cordis. Pohřeb se konal v sobotu 28. prosince v 10 hod. v Rychalticích. Sešlo se 32 kněží, pochovával arcikněz Filip Pospíšil z Příbora. V kostele promluvil předchůdce zesnulého Msgre Tomáš Kubiček, nynější farář v Moravské Ostravě. Zmínil se o záslužném působení zesnulého po 3 léta ve Velké Polomi, po 7 let ve Frýdlantě nad Ostravicí, 11 let v Brušperku a 19 let v Rychalticích, kde opravil kostel — oltáře, malbu, nové zvony, lavice, kostelní střechu, elektriku. Pracoval i hospodářsky jako v Nár. záložně v Brušperku. Byl horlivý až úzkostlivý a dobročinný. Odpočívá na hřbitově, na němž uložil matku, sestru a neteř.

Po smrti P. Rudolfa Nečesaného jmenovala arcibiskupská konzistoř v Olomouci administrátorem farnosti Rychaltické P. Františka Janýšku, zámečického kaplana z Hukvaldů, který mimoto zastával zároveň duchovní správu farnosti Vlčovické za onemocnělého faráře P. Jana Černého. Za faráře v Rychalticích pak byl arcibiskupem Dr. Leopoldem Prečanem jmenován 30. května a 17. června investován P. Josef Pírek, kaplan z Jalubí poblíž Velehradu. Narodil se 4. dubna 1884 v Drahanech,

okres Prostějov. Po 23 let kaplanoval na různých českých i německých farách.

LÉTA PÁNĚ 1931

Na jaře se konalo všeobecné sčítání lidu. Ve farnosti bylo 1565 katolíků a 86 nekatolíků — v tom započítáno 7 evangelíků, dělníků z Hájovského dvora, 2 židé z Dolního Sklenova, ostatní bez vyznání a čechoslováci. Na podzim se konaly volby do obecního zastupitelstva. Podle počtu odevzdaných hlasů bylo v Rychalticích zvoleno 9 agrárníků, 4 soc. dem. a 2 lidovci. Starostou znova zvolen agrárník Inocenc Pělucha, rolník.

LÉTA PÁNĚ 1932

Světová hospodářská krize nepolevila, ba ještě stoupla a tížeji dolehla i na zdejší farníky, zvláště, když dělnictvo, dříve zaměstnané v Moravské Ostravě v hutích a dolech, bylo většinou z práce propuštěno.

Neznámý dobrodinec, složiv kapitál kolem 30 000 Kč, projevil zájem vystavět kapli v Hájově, kde stávala trámová dřevěná zvonička. Na podnět Msgre Filipa Pospíšila z Příbora vyhlédnut pozemek na stavbu kaple v zahradě manželů Josefa a Antonie Galiových čp. 40. Pozemek zakoupen v rozsahu 194 m² a 3 Kč. Plány kaple vypracovány stavelem Josefem Váhalou z Příbora. Ve věci stavby se konaly 3 schůze občanů hájovských, aby projevíli svůj souhlas, případně přání. Na třetí schůzi usnesli se občané plán kaple co do jejího rozsahu rozšířit a k vyjednávání se stavelem zvolena stavební komise: Polášek Emil, č. 14, Lys Josef č. 38, Kabát Alois č. 29, Matula František č. 52, Polášek Antonín č. 8, Babinec Jan č. 60. Tato stavební komise za přítomnosti zdejšího faráře se dohodla se stavelem Josefem Váhalou, že plány podle přání občanů přepracuje, načež stavba jemu svěřena za sumu 43 000 Kč, v níž započítáno 3 000 K za zvon do věžky kaple.

LÉTA PÁNĚ 1933

V hospodářské krizi, ani v duchovním náboženském životě farníků žádné podstatné zlepšení. Opraveny hospodářské budovy. Pozemek pro stavbu kaple v Hájově, zakoupený od manželů Galiových, zaknihován a právo vlastnické na něj se vkládá pro Římskokatolickou kapli v Hájově blahoslavené P. Marie. K složenému kapitálu 30 000 Kč přidal neznámý dobrodinec ještě nových 10 000 Kč. Za vystavěnou kapli se zaplatilo staviteli 39 800 Kč. Zvon pro kapli ve váze 35 kg, dodaný zvonářskou firmou R. Manoušek, Brno–Husovice, za 2 100 Kč, posvětil 27. srpna Josef Pírek, farář z Rychaltic. Vnitřní zařízení kaple se již neuskutečnilo, a to pro nedostatek potřebných peněz a pro chabou obětavost občanů hájovských.

LÉTA PÁNĚ 1934

Nezaměstnanost nejen nepřestává, nýbrž se ještě rozmáhá. V obci se jí alespoň poněkud odpomohlo, reguluje se Ondřejnice od mostu na státní silnici až ke hukvadskému Kamenci. Do fary se na jaře vloupal zloděj. Prolezl taškami ve střeše, jež sházel dolů, dostal se na půdu, na síň a dobýval se do bytu faráře, ale byl zaplašen a utekl hlavními dveřmi. Neodcizil ničeho, pouze 15 Kč.

Stavba kaple na Hájově dokončena, malíř z Frenštátu namaloval obraz Panny Marie nanebevzaté, ke svěcení však nedošlo. Obec se totiž dožaduje alespoň jednoho k výboru na kapli, kdežto arcibiskupská konzistoř veškerý dohled a práva ponechává vždy na římskokatolickém faráři v Rychalticích. Proto svěcení se odkládá, až nastane v této záležitosti dohoda. Podzim i zima do Vánoc byla velmi mírná. Na sv. Mikuláše bylo jako na jaře, zde onde kvetly stromy, na louce petrklíče. Dne 11. listopadu odešel na faru do Klenovic dosavadní farář P. Josef Pírek. Kazatel byl dobrý, až příliš horlivý, vynakládal celou sílu hlasu, asi si tím podryl zdraví. Administrátorem ustanoven, a to podruhé, hukvadský farář František Janýška.

Josef Čajánek

Malý rozhovor na aktuální téma

Také rádi chodíte k Adélce? Myslím tím samozřejmě prodejnu U Adélky, na kterou upozorňuje vývěsní štít na domě na rozhraní Rychaltic a Sklenova v sousedství bývalé školy Mládeži. V ní už téměř rok můžete nakoupit dobroty pro své domácí miláčky — kočky a pejsky. Já osobně tam občas zavítám koupit něco na zub pro naši Micku, někdy mne ve dveřích vítá malý střapatý pejsek, jindy pes trochu větší, i kočka se Vám otře o nohy. Chodím tam velmi ráda. Nejen proto, že je z čeho vybírat, ale sympatická paní Bůžková k nákupu přidá dobrou radu a pro pejska nebo kočičku vitamíny. A přítomnost zvířátek mi, jako všem, kteří nějaké zvířátko doma mají, nevadí. S paní Bůžkovou jsem si domluvila malý rozhovor a začala jsem otázkou.

Paní Bůžková, proč právě prodejna krmiva pro zvířátka a proč název U Adélky?

Když jsme se nastěhovali do naší obce, byla jsem bez práce a sedět doma se založenýma rukama jsem neuměla. Kolem domu je práce dost, ale já byla zvyklá mezi lidmi. Pracovala jsem ve Frýdku jako doručovatelka a potom několik let jako prodavačka a vedoucí v obchodě s potravinami. Ovšem prodejen s potravinami je v obci dost, proto jsem se rozhodla pro tento sortiment. A název naší prodejny? Ten je podle naší fenečky yokšírského teriéra Adélky.

Bez vztahu ke zvířátkům by se to asi dělat nedalo, že ?

To samozřejmě ne. Myslím, že je to moje největší láska — tedy vedle vnučat. Nedomáčku pochopit, že někdo ubližuje zvířatům nebo malým dětem. Pro mne je to stejné. Vždyť malé děti i zvířátka na nás vzhlíží s láskou a jsou na nás závislí.

Prodej sortimentu, který svým zákazníkům nabízíte, vyžaduje bezesporu určité odborné, znalosti. Kde jste je získala ?

Když jsem se rozhodla pro tento typ prodejny, musela jsem samozřejmě vědět trochu více než jako chovatelka psů. Čtu příslušnou literaturu — knihy nebo časopisy typu Svět psů, Naše kočky atd. Od výrobců

získám informace o krmivech a vhodnosti použití. Když se na mne obrátí zákazník o radu, řeknu mu, co jsem se dočetla nebo vím z vlastní zkušenosti, ale když jde o něco odborného, raději ho odkážu na veterináře.

Takže, je jasné, že něco jiného dáváme pejskům, něco jiného prospívá kočkám. Z toho vyplývá rozdíl mezi složením krmiva, které nabízíte. Mohla byste, prosím, o tom říci něco podrobněji ?

Ano. Musím říci, že naše kočky jsou i vybíravější než pejsci. Důležité je pro zdravý vývoj a dobrou kondici dát našim chovancům vše potřebné. Ovšem na dlouhou je povídání o důležitosti bílkovin, všech vitamínů a minerálů. Myslím, že nejvhodnější je zakoupit si odbornou literaturu o chovu zvířátek, pro které se rozhodneme. Důležité jsou i rady chovatele, od něhož zvířátko kupujeme, protože nechováme jen psy a kočky, ale i zakrslé králíky, drobné hlodavce, rybičky, želvy nebo různé exotické ptáky.

Odkud své zboží nakupujete, co všechno můžete nabídnout a o co je největší zájem? Jdou na odbyt více konzervy nebo granule?

Jak se tak v prodejně dívám, máte i hračky a různé jiné pomůcky pro pejsky a kočky, prodáváte pro ně i mražené maso. Nabídka dodavatelů je asi pestrá a je jich též dost. Mimo krmivo pro pejsky a kočky prodáváte šrot a granule pro jiná domácí zvířata — slepice, krůty, králíky, v zimě jste nabízela semena do krmítek pro ptáčky.

Dodavatelů musí být vždy více, protože jeden velkosklad neobsáhne celý sortiment. Vitamínové přípravky a hračky nakupuji v Českém Těšíně. Pro granule, konzervy a mražené výrobky jezdíme do Ostravy. Speciální směsi pro drůbež, králíky nebo dojnice vozíme ze Studénky. Stáčírnou zásobují ze Staříče a někdy se i zastaví zástupci různých firem a nabízí výrobky přímo z aut. Možná vás to překvapí jako mne, že nejvíce se prodávají granule pro kočky. Je dobře, že si chovatelé uvědomují, že hladová kočka neloví tak dobře jako sytá. Kočky totiž mají vrozený lovecký instinkt, a když jsou hladové, chybí jim energie k lovu.

To jsem tedy opravdu nevěděla, právě naopak se traduje, že kočku není třeba zvlášť krmít, ať si chytí myš. Prodáváte i přípravky na mytí nádobí, aviváže, tekou-

tá mýdla, škrob a šampony. Chcete zavést ještě jiný druh zboží?

Zatím o rozšíření neuvažují, hlavně pro nedostatek místa.

Vaše prodejna je u silnice spojující Ostravu s Beskydami. Máte dojem, že ji pro nákup využívají i ti, kteří jedou, často se svými čtyřnohými kamarády, na výlet, nebo pouze zákazníci domácí? V blízkých Fryčovicích je rovněž prodejna, která částečně nabízí zboží, které lze nakoupit ve Vaší prodejně.

Zastaví se i výletníci, ale nejvíce prodejnu navštěvují místní lidé. Někteří třeba až teď zjišťují, že u mne nakoupí šrot nebo směsi pro domácí zvířata. Největší radost mám, když přijdou nakupovat děti. Je moc příjemné vidět, jak počítají korunky, aby mohly koupit něco pro své miláčky. Vždy ode mne dostanou pozornost. Ani netuší, že získávám i já, nejen ony. Když zazáří radostí dětské oči, je to nejlepší odměna.

Paní Bůžková, prodáváte sama nebo Vám někdo pomáhá? A ještě našim čtenářům povězte, jakou máte prodejní dobu, zda si mohou kupující některé zboží, které nemáte, objednat?

Mám štěstí, že jsem našla pochopení jak u manžela tak i dětí. Ze začátku mi všichni pomohli finančně, a teď je posílám rozvážet zboží nebo se mnou nakupují nové. Přivést třeba 10 q zboží by asi moje páteř nevydržela. Někdy zlobí tak, že děti zaskakují i při pro-

deji. Jindy rozváží zboží lidem, kteří nemají možnost si zakoupené věci odvézt sami. Jedná se hlavně o starší spoluobčany. Provozní doba je od úterý do pátku od 8 do 17, v sobotu od 8 do 12 hodin. V pondělí zavázíme zboží, ale když jsem doma, obsluhuji i mimo prodejní dobu. Objednat si u mne zákazníci mohou vlastně vše, co nabízí mí dodavatelé. Na termínu se vždy dohodneme. Vždyť spokojený zákazník by měl být především cílem každého podnikatele.

Paní Bůžková, ať máte tolik zákazníků, kolik si jen budete přát. Ať Vám zůstane elán a dobrá nálada, ať se Vám daří. Děkuji za rozhovor.

Rozhovor připravila a ptala se

Karla Klečková.

Minulost a přítomnost naší obce

Podivná „Lidová národopisná slavnost“ na Kazničově na Hukvaldech v r. 1822

V minulém čísle Hukvaldského občasníku jsme psali o akci Klubu českých turistů — výšlapu na Kazničov. Jeden z jeho účastníků, který se zajímá o historii, poslal naší redakci článek, který byl v roce 1986 uveřejněn ve 4. čísle Těšínska. Článek souvisí s Kazničovem a minulostí Hukvald. Jistě si ho rádi přečtete:

Když byl 24. března 1819 nastolen jako arcibiskup olomoucký nejmladší syn císaře Leopolda II. (1747—1792) Rudolf, vědělo se o něm, že je velikým milovníkem hudby, věd a umění, že je přítelem Ludviga van Beethovena, jenž mu věnoval svoji Missu solemnis. A když pak již jako arcibiskup a kardinál se stal i držitelem Hukvaldského panství, avizoval svoji návštěvu Hukvald na rok 1822. Projevil přání, aby během hukvaldského pobytu mohl poznati zvyky a způsob práce svých poddaných a tak vrchnostenští úředníci ve snaze vyhovět novému pánu připravili

na vrcholu kopce Kazničova jakousi první národopisnou slavnost.

S přípravami na tuto podívanou bylo ihned započato a než bylo všechno uděláno, trvalo to téměř 2 roky. Staré stromy na Kazničově vykáceli a z hradu až na vrchol kopce vysadili novou alej. Cesta, která tím vznikla, byla vysypána žlutým pískem.

Podle arcibiskupova přání měli na slavnosti účinkovat přímo jeho poddaní. Vrchnostenští úředníci však jim toho nepřáli a v přestrojení do valašských a lašských krojů předváděli život na hukvaldském panství sami. Poddaní byli však na Kazničově svezeni z celého panství a byli přítomni jako diváci. Arcivévodu Rudolfa zajímalo vše, co bylo spojeno se všedním životem na panství. Chtěl vidět, jak jeho poddaní pracují, jak provádějí domácí i hospodářské práce i jak se ve vzácných chvílích odpočinku dovedou bavit. Slavnost byla projektována na 2 dny a arcibiskup chtěl své poddané pohostit a obdarovat.

Abyste vrchnostenští úředníci dokázali, v jakém blahobytu arcibiskupští poddaní žijí, oblékli se do nových valašských krojů se stříbrnými knoflíky. Na Kazničově dovedli nejpěknější a nejučtější dobytek i veliké stádo ovcí, pro něž byla na vrcholu kopce zhotovena koliba s ohradou. Bylo sem dodáno rozličné nářadí na dojení, stloukání másla, úpravu sýra i žinčice — to všechno z panského dvora a ovčína na Hukvaldech.

V převlecích představovali úředníci, služebníci a jejich manželky a dcery hospodáře, hospodyně, čeledíny a děvečky. Arcibiskup Rudolf přijel na Kazničově v kočáře a připraveném stanu si chvíli odpočinul.

Pak začal program. Manželky a dcery úředníků, poněkud již zapracované, začaly dojit krávy do postříbřených nádob. Pak stloukaly máslo, to, které již bylo v máselnicích připravené. Máslo pak ukládaly do dřevěných forem, krásně vyřezávaných, a nakonec bylo v mísách předloženo na stoly k pohostění. Podobně byl připraven i tvaroh. Když skončila pro-

dukce s kravským mlékem, nastoupily ovečky. Fojt Pustějovský z Mnišího byl bačou. Kráčel vpředu, před stádem, pískal na píšťalu a střídavě zpíval: „Přišel Rudolf na svůj hrad, on má své Valachy rád!“ Když přivedl ovce před arcibiskupa, musel zpěv i pískání několikrát opakovat. Rudolf si dal slova přeložit do němčiny a baču pochválil.

Zatím na rožních pekli celé kusy zvěřiny, jiní připravovali nářadí a přihlíželi předváděným pracím. Hodně veselí zažili s gruntovním Hinkelmannem, který byl velice tlustý a nešikovný. Když bylo maso na rožních upečené, máslo, tvaroh, bryzga i žinčice rozloženy po stolech, přistoupil Rudolf a všechno ochutnal. Pochválil dobrou stravu Valachů, kázal všechno rozdat přítomným a vyčastovat je pivem. Dále pak rozkázal, aby se všichni bavili po svém způsobu.

Teď teprve nastaly pravé radovánky a zábava. Na všech blízkých místech hrály muziky, účinkující i diváci tančili a zpívali. Tam poprvé zazněly melodie tanců, které po létech sbíral a zapisoval Leoš Janáček. Občas provolávali: „Hoch Rudolf, arcivévoda náš, arcibiskup, kardinál!“ Někdo to vyřezal i do staletého buku.

A tu najednou, při největším veselí, byl Rudolf stižen záchvatem padoucnice. Celá slavnost na hodinu utichla a když se arcivévoda zotavil, nařídil, aby veselí pokračovalo. Přišel i k velkému buku, vyřeté jméno si několikrát přečetl, pochválil Valachy a obdaroval je penězi. Rozprouděná zábava pak trvala až do noci. Večer, na znamení ran vypálených z hmoždířů, zaplápolaly ohně. Celá alej na Kazničově byla osvětlená. Na Hornosklenovské hůrce hořely ohně sestavené do jména RUDOLF. Jedlo se a pilo celou noc. Rudolf přenocoval ve stanu a na druhý den dal pokyn k opětovnému provádění domácích a hospodářských prací. Potom všem přítomným poděkoval a odjel s doprovodem na Hukvaldy. Ostatní účastníci slavnosti se ale ještě zdrželi, protože v zásobě bylo ještě mnoho pokrmů a pití. Jak udávali přímí účastníci-

ci, točilo se a pilo jen z konví a ze džbánů. Jen piva dovezli na Kazničov 100 beček, tj. 226 hektolitřů. Co se nestačilo pojíst na Kazničově, odnesli si účastníci domů a tím Kazničovská slavnost skončila.

Poznámky: Zpracováno podle zápisu hukvaldského písmáka starosty Smolíka, který pořídil bývalý ředitel panství Hynek Mlčoch, který si psal kroniku Hukvald.

Výpis z československého Hudebního slovníku, str. 443: „Rudolf Jan Josef Rainer, arcikníže rakouský, narozen 8. 1. 1788 ve Florencii, zemřel 24. 7. 1831 v Badenu u Vídně. Nejmladší syn císaře Leopolda II. ... Žák Beethovenův, jeho štědrý mecenáš. Beethoven mu věnoval několik slavných skladeb, ... zvláště pak slavnostní mši D, op. 123, jež byla původně určena k slavnostní instalaci Rudolfově za arcibiskupa. Rudolf byl velkým přítelem hudby, nashromáždil cennou knihovnu, jejíž nejpodstatnější část přešla odkazem do vídeňské Gesellschaft der Musikfreunde, jejímž byl Rudolf předsedou. Část, která zůstala v Kroměříži, obsahuje skladby a náčrtů Rudolfovy a je mezi nimi i variace na píseň „Já mám koně“ pro basetový roh a klavír. Ze skladeb Rudolfových vyšly klavírní variace na Beethovenovo thema a sonáty.“ — Vladimír Mazáč.

Tolik tedy článek a k tomu poznámka naší redakce: Tato událost je starostou Smolíkem, který byl kronikářem Sklenova — Hukvald, zapsána i v prvním díle naší obecní kroniky.

Z kultury

Rytířské slavnosti na hradě Hukvaldy

„Já, Kazimír IV., hlava pomazaná, z Boží vůle král oznamuji všem poddaným, že rytířské slavnosti na hradě Hukvaldy budou“. Tak nějak se alespoň čtrnáct dnů předem ozývala z rádia Frekvence 1 reklama pořadatelské agentury Rekviem

Jak vidí současné Hukvaldy žáci 4. třídy naší ZŠ ?

HUKVALDY
(PETR ČAJÁNEK)

*Hukvaldy jsou krásná víska,
každý občan si tu píská.
Druhé místo v soutěži
o krásnou ves jsme vyhráli,
všichni jsme radostí skákali.*

HUKVALDY
(ZDENKA KUBEČKOVÁ)

*Naše krásná vesnička,
ta je celkem maličká.
Přesto těší spousty lidí,
kteří v ní už dlouho bydlí.
Přijďte se k nám podívat,
u nás vás má každý rád.*

HUKVALDY
(ILONA KABÁTOVÁ)

*Byla malá vesnička
čistá, pěkná celičká.
A v ní také školička,
to je naše prácička.*

zvoucí k návštěvě této akce. V sobotu 19. a v neděli 20. května se na Hukvaldy vypravilo, aby všelijaké atrakce shlédlo, velké množství lidu. Počasí bylo překrásné, i když ty, co chtěli na Hukvaldech přespát pod širákem, jistě nepřijemně v sobotu večer překvapil déšť. Chvilí přišlo i v neděli ráno, program však nepřekazilo.

Centrum Hukvald se po dobu slavností proměnilo v jedno velké parkoviště a tržiště. Auta stála nejen na obou parkovištích pod hotelem Hukvaldy, ale i na

točně pod hukvaldským kopcem a na škvárovém hřišti, dokonce i na soukromém pozemku (jistě po dohodě s jeho vlastníkem), a též podél okresní silnice — až ke „kolonii“, za Červenkou“ (restaurace Pod hradem), do půli kopce na „Mlýnské straně“.

Stánky lemovaly po obou stranách silnici od parkoviště až po oborní bránu, od hotelu až po spodní bránu do zámecké zahrady, pár jich bylo i v oboře. Nabízelo se v nich všechno možné, i když nevím, zda něco prodali prodejci blůziček, spodního prádla a podobného zboží. Větší úspěch měli určitě ti, kteří nabízeli sladkosti — od perníkových srdcí přes bonbóny, čokoládu až po turecký med — nebo něco na hlad a žízeň. Bylo možno si koupit za 20 Kč hamburger, za 12 nebo 13 Kč hot dog (jak víme, je to párek v rohlíku), hranolky, „gofry“, velkou francouzskou palačinku různě ochucenou, nechyběly ani koláče „frgály“, tvarohové, makové, hruškové — půlka za 32 Kč. Kdo chtěl, mohl se napít piva, vína i medoviny, limonády, kávy, k dostání byla i zmrzlina. V několika stáncích se nabízely suvenýry, keramika, proutěné zboží, v jednom dokonce knihy. Děti jistě obdivovaly hračky, chtěly koupit nafukovací balonky, byly různých tvarů i barev. Mohly se též svést na kolotoči — u hotelu byl dětský „řetízkový“, na prostranství mezi samoobsluhou a dvorem jezdil malý vláček a točil se kolotoč, na němž se mohli capati povozit na zvířátkách. Jízda stála 10 Kč. Malá Kateřinka plakala, když ji maminka přesvědčovala, že už mocrát a za moc penízků, jezdila. Kurážné děti jistě zašly do nafukovacího strašidelného hradu. Ódrostlejší se svezli na velkém „řetízáku“. K tomu hudba, která dokreslovala atmosféru — měla jsem pocit, že jsem se ocitla na pouti. Otevřeno měly i všechny obchůdky na Podzámčí.

Všichni návštěvníci nedošli až na hrad. Nebo došli a vrátili se, protože zjistili, že vstupenka pro dospělého stojí 100, pro dítě 50 Kč. Ti, kteří peníze na vstupné obětovali, vůbec nelitovali a určité odcházeli spokojeni. Na to, jak to všech-

no probíhalo, jsem se zeptala kastelána pana Radima Kravčenska. Z toho, co mi řekl uvádím:

Během dvou dnů, kdy se slavnosti konaly, navštívilo hrad 7287 platících osob. Připočteme-li k tomu asi 1000 neplatících — děti do 6 let, účinkující — bylo na hradě přes osm tisíc lidí. Uskutečnilo se asi 40 představení denně. Pořadatelem byla agentura Rekviem, Obec Hukvaldy a Muzeum Beskyd.

Z hradě visely prapory, hradem procházeli, bubnovali a pískali vojáci v historických kostýmech. Na nejrůznějších místech ve hradu probíhala vystoupení, občerstvení se nabízelo v historických tavernách, někomu naháněla hrůzu katovská dílna, možná i zařízení na máčení nepoctivých kupců, lapků a nedobrých žoldnérů v příkopu mezi 4. a 5. hradní branou, jiní s obdivem sledovali práci uměleckého kováře.

Skupiny šermířů — Salva Guardia, Flamberg, Carolans, Barbaři, Durandal (poslední tři jmenované vystupovaly společně) — v rytířských pohádkách ukázaly historický šerm, dobovou hudbu si bylo možno poslechnout v podání skupiny Vaganti z Brna a Calata z Ostravy. Byla tam také skupina Rytíři a lapkové z Vítku — to bylo vystoupení fakírů, vrhačů nožů, tanečníků. Taneční skupiny Saltatrix+Miss Music a Mini Fortune zase předvedly historický tanec, nechybělo divadélko Mobidik. Návštěvníci mohli vidět i Vojtano žongléro — představení kejklířů, které si mnozí pamatují z loňského roku, kdy vystupovali v prostoru hukvaldského dvora. Kdo chtěl vyzkoušet kouření vodní dýmky, navštívil „turecký stan“, mohl si tam dopřát i speciality, které souvisí s touto pro nás jistě exotickou kulturou. K tomu pro dokreslení koloritu celé akce bylo v prostorách hradu 35 až 40 stánků s nejrůznějšími výrobky ze dřeva, keramiky, kovu, kůže, šperky. Tolik tedy stručně o programu.

Závěrem dovolte malý dodatek. Rytířské slavnosti mají na Hukvaldech nepochybně své místo, i když to obci přináší starosti, kupříkladu to, že v pondělí po

nich bylo třeba provést větší úklid všech prostranství (fakt je, že hodně prodejců si po důrazném upozornění obce po sobě alespoň zčásti uklidilo). Ke kladům patří to, že se Hukvaldy zase staly známější a vyhledávanější, zanedbatelná není ani částka, kterou obec na poplatcích od prodejců získala obecní pokladny, i přes obtíže s jejím vybíráním.

V sobotu došlo k nehodě dvou mladých lidí na motorce, našťastí nebylo zranění jednoho z nich těžké. V neděli v podvečer projela s houkáním přes obce dvě hasičská auta. Lidé se dívali, odkud bude vidět kouř. V pondělí jsem se dověděla, že prý si jen tak pro radost houkli hasiči jedoucí z nějaké soutěže (nebyli to naši). Prvé hasičské auto (ne s cisternou) jelo prý do korytek vyprostít nabourané auto.

Karla Klečková

Zahájení VI. ročníku festivalu Janáčkovy Hukvaldy

Bylo v sobotu 19. června, tradičně na hukvaldském hradě se začátkem ve 13. hodin. V pátek, den předtím, od rána přišlo, chvílemi silně. S hrůzou jsme pozorovali stoupající hladinu vody v mlýnském náhonu i na řece Ondřejnici. Později odpoledne se déšť zmírnil, voda, aniž by se bohudík vylila, začala opadávat. Snad nás podle přání nepomuckého pana starosty Michka ochránil sv. Jan Nepomucký, stojící u lávky přes Ondřejnici, kterou odnesla velká voda před dvěma roky. Ještě v sobotu dopoledne poprchávalo, kolem poledne už však bylo bez deště.

Zahajovacího ceremoniálu se v doprovodu starosty zúčastnila paní Lívie Klausová. Mimo ní tam bylo mnoho dalších pozvaných významných hostů — zástupci sponzorů, ostravský primátor pan Evžen Tošenovský, náměstek ministra kultury pan Ilja Racek dřívější ředitel Národního divadla moravskoslezského, současný ředitel NDM pan Luděk Golat,

paní Radka Kotterbová, manažerka festivalu a mnoho dalších. Významnou osobností z oblasti kultury byl mexický muzikolog a novinář, propagátor Janáčkovy hudby v Mexiku pan Sergio Berlioz, který během svého pobytu v ČR poznává místa spjatá s Janáčkem. Pan Berlioz navštívil Hukvaldy ve společnosti pana profesora Měrky. V neposlední řadě byli mezi pozvanými hosty i členové obecního zastupitelstva se svými partnery.

Festival zahájila paní Lívie Klausová, která slovo předala starostovi Hukvald panu Petrovi Sobotíkovi. Po něm promluví i další hosté — zástupci sponzorů, pořadatelů. Potom následoval recitál pěvkyně Drahomíry Drobkové s klavírním doprovodem Pavla Rybky. V úvodu zazněla Moravská lidová poezie Leoše Janáčka a potom Hymnus a Ave Maria Antonína Dvořáka, skladby Evžena Březiny, G. Friedricha Handla a Cřhristopa W. Glucka. Pro hosty byl před hradním palácem připraven raut.

Ještě bych připomenula, že generálním sponzorem festivalu byla opět Nová huť a.s., hlavními sponzory Severomoravská energetika a SPT TELECOM, sponzory SPA, ČEZ, Elektrárna Dětmarovice, Arthur Andersen. Mediálními partnery byla Česká televize, Český rozhlas Ostrava, deník Lidové noviny a Den.

O dalším průběhu festivalu Vám přineseme článek v příštím čísle.

Karla Klečková

Kulturní příspěvek k rozvoji občanské společnosti

Chrámový pěvecký sbor z Hájova, Fryčovic, Staříče a malá dechová hudba koncertovali dne 22. května 1999 v kostelích Ostrožské Lhoty a sv. Antonína v Blatnici. Slavnostní mši sloužil 85 letý P. Antonín Dominik — rodák z Ludgeřovic.

Smíšený pěvecký sbor s varhanním doprovodem Petra Strakoše a pod taktov-

kou pana Karla Žáka předvedl velmi dobrý umělecký výkon v programu jednácti skladeb, jejímiž autory byli Leoš Janáček (*Ty Hukvaldský kostelíčku, Ondráš, Zdrávas Královno*), Říhovský (*Věřím*), Blahoslav Smíšovský (*Prosba k Dobrému pastýři, Písnička pro mámu, Kdyby byla pěsničku*). Ozdobou koncertního vystoupení byla naše sopranistka Jana Kurečková, studentka Ostravské konzervatoře.

Dechová hudba zahrála před kostelem skladby Blahoslava Smíšovského (*Falešná frajárka, Pod Dubňanskú horú, Na veselským rynečku a Vinšování*). Přítomný hudební skladatel Blahoslav Smíšovský s manželkou Věrou, textařkou Marií Kolomazníkovou a zástupcem Obecního úřadu Ostrožská Lhota vyslovili pochvalné uznání a poděkování všem účinkujícím za provedený kulturní program.

Organizátoři tohoto zájezdu vykonali mnoho záslužné práce při rozvíjení kulturního dědictví našeho kraje, prezentaci obcí našeho regionu, ale hlavně jsme se všichni vzájemně poznali a sblížili, čehož v současné době všichni moc potřebuje-

Prostřednictvím Jindřicha Smolky z Ludgeřovic, Petra Strakoše a Jaroše Kuběny byly navázány přátelské kontakty vzájemné spolupráce s pozváním Blahoslava Smíšovského na hájovskou pouť dne 14. 7. 1999.

Další zastavení bylo v kostele sv. Antonína v Blatnici, kde hudební doprovod zajistila dechová. Po namáhavém kulturním programu připravil hlavní organizátor Jaroš Kuběna z Fryčovic pro 90 účastníků zájezdu posezení ve vinném sklepě „Vinařství Minařík“ v Blatničce. Po dobrém obědě a při naší dechové hudbě jsme si všichni zazpívali „Vinéčko bílé...“ a pak jsme se bavili podle tamního *Desatera milovníka vína*:

*První vína sklenička, připadá jak vodička.
Druhá jak od milé hubička,
třetí jazyk rozváže, dodá tělu kuráže,
při čtvrté už srdce měkne a vše se zdá kolem pěkné.
Při páté zní píseň živá, krev se při ní rozehřívá.
Po šesté jdou ruce vzhůru, jak to přijde na národu,
jeden se rve, druhý hladí, třetí pláče o své mládí.
Sedmá nohy podlamuje, osmá rozum zakaluje.
Z deváté zříš unaveně, po desáté spíš jako štěně
In vino veritas.*

me. Poděkování patří především mladičkému Petru Strakošovi a Janě Kurečkové, kteří dali dohromady skvělý hudební kolektiv.

Alois Piskoř, Společnost pro dechovou hudbu ve Frýdku-Místku

Ze sportu

Ohlédnutí za 18. ročníkem pochodu „Po zarostlém chodníčku“

Základním předpokladem turistů je počasí. To i letos přálo pořadatelům i účast-

níkům pochodu „Po zarostlém chodníčku“, kterých se 8. 5. 1999 sešlo na trase 15 km okruhu 285. Byla to třetí nejvyšší účast v osmnáctileté historii pochodu. Proti předchozím ročníkům se nezměnil poměr místních i přespolních turistů. Těch se dostavilo 189, převážně u Ostravska, Frýdecko-Místecka a z okresu Nový Jičín. Nejvzdálenějšími účastníky byli manželé Megelovi z Prahy. Domácích účastníků bylo 96. Potěšitelná byla účast 8 členů obecního zastupitelstva. Pochodovali všichni poslanci ODS a po jednom z dalších stran. Děti do 15 let se zúčastnilo 76, na druhé straně nejstaršími účastníky byli p. Bohumír Laník (79 let) a p. Josef Schindler (71 let) — oba z Fryčovic. Mohli jsme si všimnout, že přibývá i čtyřnohých „pochodníků“ — odhaduji, že psů se se svými pány zúčastnilo nejméně 30.

Organizační štáb pochodu má už svůj zaběhnutý rytmus a funguje bez

větších problémů. Celkem se jedná o 12 členů výboru a jejich rodinných příslušníků v čele s předsedou p. Jiřím Strakosem, kterému tentokrát pomáhala celá rodina.

Vynikající atmosféra panovala na občerstvovací stanici a kontrolním bodu na Kubánkově. Na trase pochodu bylo velmi rušno, protože po její části probíhal i brušperský pochod. Bohatá nabídka

občerstvení byla připravena i v cíli na koupališti včetně tradičních chlebů s „libou“ tvarůžkovou pomazánkou.

Závěrem lze říci, že pochod „Po zarostlém chodníčku“ stále láká na Hukvaldy příznivce jeho krásného okolí a jarní přírody. Někteří účastníci mají tento pochod pevně zapsán v kalendáři a na Hukvaldy se rádi vrací. Je to nejlepší odměna pro organizátory pochodu, kteří by však byli ještě spokojenější při vyšší návštěvnosti místních občanů.

Pro nepříznivé počasí nebyl 19. 6. 1999 uspořádán tradiční zájezd pro rodiče s dětmi na Javoříčko a Bouzov. O prázdninách budou členové KČT a hukvaldští turisté využívat volna při individuální turistice a na závěr prázdnin na 19. až 22. 8. 1999 se chystá zájezd do Polských Tater k vysokohorské turistice.

Ing. Tomáš Elbel, CSc.

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA SOKOL HUKVALDY
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA:

Sportovní odpoledne a letní večer s tancem

k 80. výročí založení TJ SOKOL
a 60 let oddílu kopané na Hukvaldech.

1919 - 1939 - 1999

PROGRAM:

Zahájení - folklorní soubor Lašánek
Vystoupení dětí mateřské školy a základní školy Hukvaldy
Volejbalový turnaj pro neregistrované
Vystoupení Karate klubu z Frenštátu p. Radhoštěm
Den otevřených dveří na tenisovém hřišti
Dvojjápas v kopané
Večer od 20 hod. táborák - tanec - hudba RIVIERAS
Bohaté občerstvení, tombola

VSTUPNÉ: odpoledne dobrovolné, večer 30,- Kč

FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ - sobota 10. 7. 1999 od 15 hod.

Ze života spolků

Ze skautského zápisníku

SOBOTA 8. KVĚTNA 1999 — TŘI OŘÍŠKY PRO POPELKU

„Šaty s vlečkou, stříbrem vyšívané, ale princezna to není, jasný pane.“ „To je přece ... naše Popelka!“ zajásalo sborem osazenstvo velkostatku a Jitka s Hankou vydechly úlevou — počasí vydrželo. Uznalý potlesk ozývajících se farskou zahradou patřil především jim dvěma. Právě skončilo divadelní představení, které s dětmi z našich skautských oddílů nacvičovaly bezmála půl roku. Napsaly scénář, ujaly se režie, zvládly kostýmy, rekvizity, ozvučení, náročné účesy adeptek na královnu i trému malých herců. Macecha, Vínček, kouzelné oříšky, holoubci, sova Rozárka, zámecký ples, ztracený střevíček — nic nechybělo. Skauti vtipně využili přírodních podmínek zahrady, takže Popelka (Klára Piskorová) skutečně máchala prádlo v potoce, z koruny staré vrby pokřikovala, že v celém lese je jenom jedna malá holka, cáčorka (načez jsem zcela podlehla iluzi, že zmizela v zasněžených větvích vysokého smrku). V roli prince zazářil Tomáš Giňovský. V černých riflích a zlaté košili mu to náramně slušelo a nejedno dívčí srdce za-mrzelo, že našel od-povědi na Popelčiny hádanky. Ovace sklízel Tomáš Má-cha, v úloze princova společníka, který zaskakoval i za svého kolegu, jež se bez omluvy na premiéru nedostavil. Listoval na jevišti ve scénáři a vůbec nevidalo, že se málokdy trefil do správné repliky. Ve tvářích rodičů se zračila pýcha, oči babiček se leskly dojetím. Bývá to tak vždycky, to odpoledne jsme ale dětem netleskali jen pro jejich roztomilost a odvahu, ale hlavně za opravdovost, kterou pohádce daly.

Jana Kročová

SOBOTA 28. 5. 1999 — DĚTSKÝ DEN

Jménem skautského sdružení v Rychalticích bych chtěl poděkovat učitelskému týmu ze Základní školy Leoše Janáčka za to, že uspořádal dětský den v amfiteátru hukvaldské obory pro širokou veřejnost dětí z naší obce. Na této akci si děti mohly zaskotačit v různých hrách — např. skákání v pytli, prolézání tunelem, šplhání po námořnickém žebříku. Samotné děti si pro přítomné přihlízející rodiče připravily několik pěkných a propracovaných vystoupení. Rodiče byli z akce nadšení, neboť děti se na sluníčku vyřádily.

Vývrcholení skautského roku — letní tábor — se blíží. Přípravy na něj už jsou v plném proudu. I ti nejmenší se snaží přiložit ruku k dílu — pomáhají s opravami stanových dílců, učí se doma vařit. Tábořiště letos vybudujeme v malebném údolí potoka Hluboký u Valašské Bystřice, kde lišky dávají dobrou noc. Stane se nám domovem na dva týdny — od 24. 7. do 8. 8. 1999.

Stanislav Zahradník

Myslivecký večírek

Členové Mysliveckého sdružení Hukvaldy ho připravili na sobotu 26. června. Již odpoledne mohli návštěvníci přijít posedět a pochutnat si na zvěřinových dobrotách, které tradičně „myslivci“ (s pomocí manželek) připravili — třeba řízek s bramborovým salátem nebo pečeni z divočáka s knedlíkem a zelím, samozřejmě nechyběl guláš. Jejich výborná chuť i příjemné ceny přilákaly mnoho našich občanů i jejich přátel, třeba i ze vzdálenějších míst. Naši „myslivci“ byli ve uniformách, ti obsluhující měli „zástěrky“ v zelené barvě. Kolem deváté hodiny byla vylosována bohatá tombola, v byla i zvěřina, dobré pití a též zdravé kunínské jogurty. Hrála hudba k poslechu i tanci, přenášena reproduktory z myslivecké chaty na prostranství před chatou. I počasí večírku přálo, ostatně tomu tak bývá téměř každoročně.

Redakce

Víte, že...

Naši jubilanti

V ČERVENCI SE DOŽÍVÁJÍ:

70 let pan *Karel Adamovský* z Hukvald a paní *Anna Holubová* z Dolního Sklenova

75 let paní *Božena Volná* z Horního Sklenova, paní *Kamila Hubeňáková* z Dolního Sklenova,

pan *Miroslav Masopust* a pan *Jaroslav Lesák*, oba z Rychaltic,

83 let paní *Božena Sobotíková* z Hukvald a paní *Ludmila Bujnochová* z Dolního Sklenova,

85 let pan *Jaroslav Jurečka* z Hukvald a krásných

91 let pan *Arnošt Fabriger* z Hukvald.

V SPRNU OSLAVÍ

70. narozeniny paní *Marie Marková* a pan *Julius Rek*, oba z Dolního Sklenova,

75. narozeniny paní *Marie Rožnovská* a paní *Drahomíra Kornetová*, obě z Rychaltic a

84. paní *Marie Pělučová* také z Rychaltic.

Vážení spoluobčané, milí jubilanti, se symbolickou kytičkou připojujeme se k řadě gratulantů. Přejeme Vám mnoho zdraví, štěstí, lásky, spokojenosti a ještě mnoho let prožitých v kruhu rodiny, přátel nebo známých

Vítejte mezi nás

Koncem dubna do svazku naší obce přibyla dvojčátka. Manželům Petrovi a Silvii Jančovým se narodily dcery *Kateřina* a *Nikola*.

K děvčátkům se v červnu přidala — 6. *Natálie Mužná* (Rychaltice) a *Matěj Gřes* (Horní Sklenov). Redakce dětem přeje zdraví a lásku, rodičům mnoho sil k jejich výchově, aby z nich měli radost a jen malé starosti.

Co možná nevíte

Dvojčata se naposledy v naší obci narodila v roce 1989. Byly to Andrea a Jitka Truchlé. Rodina bydlela v Rychalticích a z obce se po nějaké době odstěhovala. Naopak se s dvojčaty přistěhovala jedna rodina do Rychaltic a jedna rodina do Dolního Sklenova. Tato dvojčata chodí do naší školy. V současné době žijí u nás dospělá dvojčata (obě) snad jen jedna.

Redakce

Změna ordinálních hodin u MUDr. Chalupové

V prázdninových měsících, od července do konce srpna bude ordinace následující:

Pondělí	7.00—11.00
Středa	7.00—11.00
Pátek	7.00—11.00

Úterní ordinace odpadá, **ve čtvrtek** bude ordinace p. MUDr. Šrubaře **od 15 do 17.30 hodin.**

Redakce

Provoz v obecní knihovně v době prázdnin

V době letních prázdnin bude v obecní knihovně otevřeno pouze v úterý, a to

od 13.30 do 18 hodin.

Svatava Hrabovská, knihovnice

Naše rady

Hospodaření v lesích z ekonomického hlediska — rada č. 6

Měřítkem úspěšnosti hospodaření ve vašem lese je kromě jiného také finanční výnos. V tomto článku bych vám chtěl nastínit některé momenty, které se týkají

pohybu peněz při zpracování a prodeji dřeva. Ještě stále dochází k případům, kdy se některé nesolidní lesnické firmy obohacují způsobem, který nemá s podnikáním nic společného. Dnes se tomuto „podnikání“ říká lidově rabování. Často tyto firmy zneužívají nízké míry orientace vlastníka lesa v oblasti cen dřeva a služeb spojených s jeho vytěžením. Myslím si, že každý by si měl před těžbou uvědomit tu věc, že les roste po několik generací a zasluhuje vaši rozvahu. Následující řádky bych chtěl pojmut také jako upozornění před nekalými praktikami některých lesnických firem. A nyní již k samotné slíbené problematice: Pomineme-li prodej vánočních stromků, začínají být lesy ziskové ve stáří cca 50 let. V tomto období se v lesích provádějí probírky. Častou chybou vlastníka je, že tuto dřevní hmotu pořeže na palivo, přičemž smrková hmota se prodává za minimálně dvojnásobek cen paliva. V probírkách ve věku porostu cca 60—70 let dochází k vytěžení kulatiny, jejíž cena je zhruba dvojnásobkem ceny již zmíněné vlákničky. U smrkových porostů dochází po překročení 80 let věku již k těžbám myštrním, které zasluhují zvýšenou pozornost vlastníka. Ideálním řešením je, když si vlastník dřevo sám vytěží, přiblíží, pořeže na řezivo, čímž dosáhne maximálního zpeněžení beze ztrát. Se ztrátou vlastník musí kalkulovat ve chvíli, kdy do tohoto procesu vstupuje cizí subjekt. Ceny za služby jsou dosti pohyblivé. Například za těžbu a přiblížení se pohybují v relacích 200—300 Kč/1 m³.

Důležitým momentem před samotnou těžbou je výběr subjektu, který provádí práci a subjektu, který kupuje kulatinu nebo řezivo. Kamenem úrazu je velmi často nezákonně a spekulativně sepsaná smlouva. Lesnické firmy nejčastěji sepíší s vlastníky lesa tzv. kupní smlouvu o prodeji dřeva nastojato. Důvěryhodná firma předloží vlastníkovu lesa návrh kupní smlouvy s upřesněním maximální výše těžby stanovené s ohledem na těžební předpis platné lesní hospodářské osnovy pro lesní majetek konkrétního vlastníka. Dále by ve smlouvě měla být

uvedena lokalita, termín a způsob provedení těžebního zásahu a také ceny vykupovaných sortimentů. Ještě před uzavřením kupní smlouvy je vlastník lesa povinen ověřit si u svého odborného lesního hospodáře těžební možnosti pro svůj lesní majetek. Při výběru firmy platí dvojnásobně to klasické pořekadlo — dvakrát měř a jednou rež. Při finančních kalkulacích je nutno počítat také s příspěvky státu na hospodaření v lese (dotace), které jsou nemalé (viz poradna ze srpna 1998).

Kontakt: Adresa — Ul. Podřičí 48, Frenštát pod Radhoštěm,

Telefon: 0656/831088 (ráno do 7.30, večer po 20. hod.), mobil: 0603867494

Úřední hodiny: OÚ Kunčice p. O. — pondělí 15—17 hod.,

OÚ Palkovice — středa 15—17 hodin.

Ing. Tomáš Svoboda, odbor. lesní hospodář

Máte rádi lidi?

URČENO PŘEDEVŠÍM PODNIKATELŮM, KTERÍ JSOU ZÁROVEŇ ZAMĚSTNAVATELI

FIEDLERŮV DOTAZNÍK:

Vyberte si pracovníka (kolegu, nadřízeného, podřízeného), se kterým se vám nejhůř spolupracovalo. Zaškrtněte hodnotu, která podle vás nejlépe odpovídá jeho vlastnostem.

příjemný	8 7 6 5 4 3 2 1	nepříjemný
přátelský	8 7 6 5 4 3 2 1	nepřátelský
odmítá	8 7 6 5 4 3 2 1	souhlasí
pomáhá	8 7 6 5 4 3 2 1	ztrpčuje
otrávený	8 7 6 5 4 3 2 1	nadšený
napjatý	8 7 6 5 4 3 2 1	klidný
vzdálený	8 7 6 5 4 3 2 1	blízký
chladný	8 7 6 5 4 3 2 1	vřelý
spolupracuje	8 7 6 5 4 3 2 1	nespolupracuje
mírumilovný	8 7 6 5 4 3 2 1	agresivní
nudný	8 7 6 5 4 3 2 1	zajímavý
konfliktní	8 7 6 5 4 3 2 1	bezkonfliktní
sebejistý	8 7 6 5 4 3 2 1	váhavý
výkonný	8 7 6 5 4 3 2 1	nevýkonný
zasmušilý	8 7 6 5 4 3 2 1	veselý
otevřený	8 7 6 5 4 3 2 1	ostražitý

Sečtěte numerické hodnoty bodového ohodnocení. Jestliže dosáhnete hodnotu 73 a více, dokázali jste najít i u neoblíbeného člověka pozitivní rysy a tedy podle Fiedlera jste orientováni na vztahy v pracovní skupině, na budování a udržování harmonického prostředí na pracovišti

Při nižších hodnotách se zaměřujete spíše na práci, na dokončování úkolu, i za cenu menších či větších rozkolů mezi spolupracovníky.

Ing. Marie Mikušová

Co s nimi?

Také otrháváte květní stvolky z česneku paličáku? V radách zahrádkářům se to doporučuje, aby lépe rostly česnekové palice. Květní stvolky se dají využít v kuchyni — do polévek, pod maso, do pomazánek, všude tam, kde se používají stroužky česneku. Stvolů bývá dost, najednou se nespotřebují, proto je uchovávat drobně krájené (na hrubo rozmixované) smíchané se solí, napěchované do skleniček dobře zavíčkovaných a uložených v chladnu. Takto upravené se dají natřít na chleba se sádlem nebo na topinky.

Rychaltické ženy si na jaře uspořádaly pod vedením paní Ivy Kornetové mini kurs vaření. Mimo jiné si nachystaly jednohubky. Některé byly zdobeny malými zelenými „komínky“. Paní Kornetová mi prozradila, že jsou to ve skladkokyselém nálevu naložené na kousky nakrájené květní stvolky z česneku. Vyzkoušela jsem, je to dobré, i na zdobení chlebičků.

Karla Klečková

Inzerce

**NABÍZÍM KLEMPIŘSKÉ
A POKRÝVAČSKÉ PRÁCE
Bystroň Jindřich**

Stará Ves nad Ondřejnicí 487

Telefon:

0603 779850 • 0603 705524

PROGRAM NA HRADĚ HUKVALDY

červenec, srpen 1999

3. července — sobota

Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy

15.00 — hrad PO ZAROSTLÉM CHODNÍČKU

Pražský komorní balet

18.00 — amfiteátr JEJÍ PASTORKYŇA

Státní opera Bánská Bystrica

11. července — neděle

15.30 — WABI DANĚK — koncert

17. a 18. července — sobota, neděle

HRADNÍ SLAVNOSTI — 1492

Přehlídka módy, šperků, středověkých zvyklostí, soubojů..., jarmark

22., 23., 24., 25. července — čtvrtek, pátek, sobota, neděle

LUDUS MUSICUS, středověká hudba

31. července a 12. srpna — sobota, neděle

COUNTRY VÍKEND NA HRADĚ

7. srpna — sobota

15.30 OLDŘICH JANOTA, písňový recitál

8. srpna — neděle

15.30 U. DOJČINOVIČ, V. PETRÁSEK, kytarový recitál

14. srpna — sobota

15.30 IVA BITTOVÁ a její hosté

21. srpna — sobota

Skupina histor. šermu DURANDAL — divadelní a šermířská vystoupení

22. srpna — neděle

15.30 THE HERTS SIMFONIETTA, Londýn — koncert

29. srpna — neděle

15.30 TOMÁŠ THON — skvosty varhanní hudby starých českých mistrů

Nepřehledněte!

Vážení čtenáři.

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude 17. srpna 1999. Do té doby nám, prosím, zasílejte své příspěvky. Můžete je předat kterékoliv člence redakční rady. Všem přispěvatelům děkujeme, zejména za příspěvky o naší škole a těšíme se na další spolupráci.

Redakční rada

Vydává Obecní úřad na Hukvaldech. Redakční rada Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Jana Kročová, Mgr. Bronislava Hyklová, autor ilustrace na titulní straně akademický malíř Antonín Kroča. Uzávěrka tohoto čísla byla 28. června 1999. Za správnost odpovídají autoři článků. — Vyrobita *Beatrix*, Dobrá.